

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ

และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

อ.พ.๒๘/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศ และผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... มีเนื้อหารวม จำนวน ๒๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามศัพท์เกี่ยวกับองค์การกลุ่ม ภารกิจและบุคลากรขององค์การดังกล่าวที่จะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่ “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” “องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” “การประชุมระหว่างประเทศ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” และ “บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้มีเกณฑ์ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐไว้ว่า จะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้น โดยพิจารณาจาก ๑) พันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๒) แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และ ๓) ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ (ร่างมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศดังต่อไปนี้

๓.๑ การยกเว้นภาษีทางตรงให้แก่องค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น

๓.๒ การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

๓.๓ ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

๓.๔ ห้ามกระทำการตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การ

๓.๕ สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ

๓.๖ การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต

๓.๗ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินกรตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

๓.๘ ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืนหรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสิทธิทรัพย์สินขององค์การ

๓.๙ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ (ร่างมาตรา ๕)

๔. กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

๔.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

๔.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๔.๔ ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

๔.๕ ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

๔.๖ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๔.๗ ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนการทางทูต

๔.๘ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

๔.๙ การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

เว้นแต่ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น

(ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งจะกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละองค์การ ให้มีความแตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไว้ด้วยก็ได้

ทั้งนี้ การกำหนดให้มีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวข้างต้นจะกำหนดให้ได้เฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศนั้นตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศนั้นปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทย เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

นอกจากนั้น จะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน ๒๐ ปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศได้รับตามมาตรา ๖ ด้วยก็ได้ แต่คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน ๒๐ ปี บุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันนั้นจะต้องเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศแล้ว
(ร่างมาตรา ๗)

๖. กำหนดให้มีการยอมรับนับถือว่า องค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การดังกล่าวตามมาตรา ๗ แล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘)

๗. กำหนดให้มีการมอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยจะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในลักษณะเช่นเดียวกันกับกรณีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยกำหนดให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กำหนดให้มีการยอมรับนับถือว่า สำนักงานของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การดังกล่าวตามความในมาตรา ๗ แล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กำหนดประเภทของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกำหนด

(ร่างมาตรา ๙)

๘. กำหนดให้มีการมอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ภาครัฐ ดังต่อไปนี้

๘.๑ การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมในประเทศไทย ตามประมวลรัษฎากร

๘.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อกีดกันเกี่ยวกับการนำเข้า และส่งออก สิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

๘.๓ ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

(ร่างมาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในลักษณะเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศตามมาตรา ๖ ดังต่อไปนี้

๙.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

๙.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

๙.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๙.๔ ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

๙.๕ ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

๙.๖ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหึงปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๙.๗ ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนการทางทูต

๙.๘ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

๙.๙ การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

เว้นแต่ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษรและการกระทำหึงปวงที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น

(ร่างมาตรา ๑๑)

๑๐. กำหนดให้ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่มีใช้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม

๑๐.๒ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

๑๐.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๑๐.๔ ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

๑๐.๕ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงเฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๑๐.๖ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

เว้นแต่ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น

(ร่างมาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ร่วมกันประกาศกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอาจกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละการประชุมให้มีความแตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น และจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

นอกจากนั้น ในประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร บุคคลในครัวเรือน และผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามที่ได้กำหนดให้ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ แล้วแต่กรณี ก็ได้

(ร่างมาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ทั้งนี้ ได้กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องการขอรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว

(ร่างมาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้มีกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน รวมทั้งกำหนดให้คนต่างด้าวที่ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจำเป็นต้องนำเข้ามา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม อาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น

๑๓.๒ การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เฉพาะกรณีอยู่เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น

๑๓.๓ การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

๑๓.๔ การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก สิ่งของเพื่อใช้

(ร่างมาตรา ๑๕)

๑๔. กำหนดให้มีกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับ จากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือ การเป็นวิทยากร โดยให้เป็นไปตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

๑๔.๒ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

๑๔.๓ การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เฉพาะกรณีอยู่เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

๑๔.๔ การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(ร่างมาตรา ๑๖)

๑๕. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุมระหว่าง ประเทศภาคเอกชนและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอาจกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุม แต่ละการประชุมให้มีความแตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ จากการประชมนั้น และจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวด้วยก็ได้

(ร่างมาตรา ๑๗)

๑๖. กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการ ประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช่เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๘)

๑๗. กำหนดให้กระทรวงการต่างประเทศมีอำนาจเสนอให้คณะรัฐมนตรีระงับหรือเพิกถอน เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ในกรณีที่มี ปรากฏว่า องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่าง ประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบ หรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๙)

๑๘. กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การ ระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและ การประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

ในปัจจุบันมีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถ ให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้ง สำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันที่ ซึ่งจะนำไปสู่การ เสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการ ให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาค ของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซ์ตามแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล โดยสามารถสรุปข้อดีของร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ ดังนี้

๑. การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศ ในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ ให้แก่ประชาชน และผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

๒. การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุม ระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้ โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ ในเวทีระหว่างประเทศ

๒. การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

๓. ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

ทั้งนี้ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้ทำการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ แล้ว (ดังปรากฏอยู่ในส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า - ๑ - ถึง - ๖ -)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีต่อประธานสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ
วงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา
ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กรกฎาคม ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ฆาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางเกตุฉลิษฐ์ วลัยจันทร์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัชระ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาล น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวภาณุมา พาลดิษฐ์	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร
ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น
ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย
วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ.....๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณา

- การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.....- ๑ -

- หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist).....- ๗ -

- ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

ในประเทศไทย พ.ศ. .... - ๑๘ -

- สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์

และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

ในประเทศไทย พ.ศ. .... - ๑๙ -

- องค์การระหว่างประเทศ

- ลักษณะทั่วไปขององค์การระหว่างประเทศ.....- ๒๓ -

- ลักษณะของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ให้องค์การระหว่างประเทศ.....- ๒๔ -

- การพิจารณาสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

แก่องค์การระหว่างประเทศ.....- ๒๕ -

- การจำแนกประเภทขององค์การระหว่างประเทศ.....- ๒๗ -

- ข้อพิจารณาของการจัดทำกฎหมายแม่บทในการคุ้มครองการดำเนินงาน

ขององค์การระหว่างประเทศ.....- ๒๙ -

- รายชื่อองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทย.....- ๓๔ -

ภาคผนวก

: หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๓๐๕/๑๙๐๙๑ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ

และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....(๑)

: ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ

และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....(๓)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ. .... (๑๓)
- : แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ. .... (๒๓)
- : สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ. .... (๒๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรจะมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

กำหนดบทนิยามศัพท์เกี่ยวกับองค์การกลุ่ม ภารกิจและบุคลากรขององค์การดังกล่าวที่จะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” “องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” “การประชุมระหว่างประเทศ” “การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” และ “บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ”

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล

“องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” หมายความว่า

(๑) องค์การที่รัฐร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีสมาชิกประกอบด้วยรัฐ

(๒) องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยมติของการประชุมระหว่างรัฐหรือหนังสือสัญญาระหว่างรัฐและรัฐบาลไทยรับรอง

(๓) องค์การหรือองค์การอื่นทำนองเดียวกับหรือสืบเนื่องจากองค์การหรือองค์การตาม (๑) หรือ (๒) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” หมายความว่า องค์การที่มีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็นรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่มีใช้รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

“การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของประเทศไทย หรือต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ มาเข้าร่วมประชุม

“การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยมีบุคคลจากต่างประเทศมาร่วมประชุม แต่มิใช่เป็นการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

“บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า

- (๑) ผู้แทนของรัฐในองค์การระหว่างประเทศ
- (๒) หัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ
- (๓) รองหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ
- (๔) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นขององค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ
- (๖) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานขององค์การระหว่างประเทศแสดงว่าเป็นผู้ปฏิบัติการกิจขององค์การระหว่างประเทศ

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ กำหนดให้มีเกณฑ์ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐไว้ว่า จะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาจาก ๑) พันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๒) แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และ ๓) ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

๖.๒ กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๖.๒.๑ การยกเว้นภาษีทางตรงให้แก่องค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ ตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น

๖.๒.๒ การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

๖.๒.๓ ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

๖.๒.๔ ห้ามกระทำการตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การ

๖.๒.๕ สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ

๖.๒.๖ การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต

๖.๒.๗ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

๖.๒.๘ ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสิทธิทรัพย์สินขององค์การ

๖.๒.๙ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

(ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ องค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

(๔) การตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้

(๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ

(๖) การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต

(๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

(๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ขององค์การ

(๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

๖.๓ กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การ ระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๖.๓.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

๖.๓.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

๖.๓.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๖.๓.๔ ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

๖.๓.๕ ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

๖.๓.๖ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๖.๓.๗ ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัว เช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนการทางทูต

๖.๓.๘ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

๖.๓.๙ การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

เว้นแต่ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น

(ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร
- (๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว
- (๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนการทางทูต
- (๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ
- (๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต
- ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๖)

๖.๔ กำหนดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งจะกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละองค์การให้มีความแตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไว้ด้วยก็ได้

โดยกำหนดให้มีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวข้างต้นจะกำหนดให้ได้เฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศนั้นตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศนั้นปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

นอกจากนั้น จะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน ๒๐ ปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศได้รับตามมาตรา ๖ ด้วยก็ได้ แต่คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน ๒๐ ปี บุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันนั้นจะต้องเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศแล้ว

(ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศใดจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงาน

ขององค์การระหว่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันด้วยก็ได้

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง มีผลเฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้

๖.๕ กำหนดให้มีการยอมรับนับถือว่า องค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การดังกล่าวตามมาตรา ๗ แล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

๖.๖ กำหนดให้มีการยอมรับนับถือว่า เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยจะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในลักษณะเช่นเดียวกันกับกรณีการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยกำหนดให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กำหนดให้มีการยอมรับนับถือว่า สำนักงานของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การดังกล่าวตามความในมาตรา ๗ แล้ว มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กำหนดประเภทของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกำหนด (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศใด และมีความจำเป็นต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือดังกล่าว จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ ให้ยอมรับนับถือว่า สำนักงานของกลุ่มความร่วมมือนั้นเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กำหนด

๖.๗ กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ดังต่อไปนี้

๖.๗.๑ การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมในประเทศไทยตามประมวลรัษฎากร

๖.๗.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

๖.๗.๓ ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมในประเทศไทยตามประมวลรัษฎากร

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

๖.๘ กำหนดให้มีกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในลักษณะเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศตามมาตรา ๖ ดังต่อไปนี้

๖.๘.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

๖.๘.๒ การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

๖.๘.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๖.๘.๔ ความละเมิดมิได้ของที่พำนักและเอกสาร

๖.๘.๕ ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

๖.๘.๖ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินกรตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำที่ปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๖.๘.๗ ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัว เช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

๖.๘.๘ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

๖.๘.๙ การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

เว้นแต่ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษรและการกระทำทั้งปวงที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๖

๖.๙ กำหนดให้ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่มีผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

๖.๙.๑ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม

๖.๙.๒ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

๖.๙.๓ การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

๖.๙.๔ ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม

๖.๙.๕ ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง เฉพาะกรณีที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๖.๙.๖ การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

เว้นแต่ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่เป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะกรณีการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวงได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการเท่านั้น

(ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่มีผู้ใช้เข้าร่วมประชุมตามมาตรา ๑๑ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม

(๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำห้วงวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

ในกรณีที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๕)

๖.๑๐ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอาจกำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละการประชุมให้มีความแตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น และจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

นอกจากนั้น ในประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร บุคคลในครัวเรือนและผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามที่ได้กำหนดให้ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ แล้วแต่กรณี ก็ได้

(ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใดจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร บุคคลในครัวเรือน และผู้ติดตามของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๑๑ กำหนดให้ผู้ที่จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนไว้ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ทั้งนี้ ได้กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องการขอรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว

(ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อได้รับเรื่องขอจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็วซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

๖.๑๒ กำหนดให้มีกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน รวมทั้งกำหนดให้คนต่างด้าวที่ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจำเป็นต้องนำเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม อาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

๖.๑๒.๑ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น

๖.๑๒.๒ การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เฉพาะกรณีอยู่เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุมเท่านั้น

๖.๑๒.๓ การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

๖.๑๒.๔ การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

(ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่งด้วย

๖.๑๓ กำหนดให้มีกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ดังต่อไปนี้

๖.๑๓.๑ การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากร โดยให้เป็นไปตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

๖.๑๓.๒ การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เฉพาะกรณีการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

๖.๑๓.๓ การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เฉพาะกรณีอยู่เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

**๖.๑๓.๔ การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุม
ซึ่งเป็นคนต่างด้าว**

(ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์
ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับ
จากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุม
หรือการเป็นวิทยากร ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๔) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

๖.๑๔ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุม
ระหว่างประเทศภาคเอกชนและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามมาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอาจกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับการ
การประชุมแต่ละการประชุมให้มีความแตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ
จากการประชุมนั้น และจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวด้วยก็ได้

(ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน
จะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่
นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุม
แต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ
จากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้

๖.๑๕ กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ
ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย
ของประเทศไทย และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย
(ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ องค์กรระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์กรระหว่างประเทศ ผู้จัดการ
ประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์
และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย
และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

๖.๑๖ กำหนดให้กระทรวงการต่างประเทศมีอำนาจเสนอให้คณะรัฐมนตรีระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ ในกรณีที่ปรากฏว่า องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐใด ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ นั้นก็ได้

๗. บทรักษาการ (ร่างมาตรา ๒๐)

กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย^๖

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ปัจจุบันมีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม่ซ้ำตามแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล^๗ จึงต้องตราระราชบัญญัตินี้

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นและต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้^๘

๒.๑ วิธีในการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้เปิดรับฟังความคิดเห็น และขอเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและชี้แจงต่อร่างพระราชบัญญัติ

^๖ เรียงเรียงโดย นางสาวกรรณิภา พัสระ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย

^๗ หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

^๘ สรุปผลเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

๒.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๒.๑ เปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ (มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๒๔ ความคิดเห็น) และครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ (มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๒๖ ความคิดเห็น) รวมทั้งสองครั้งเป็นระยะเวลา ๓๒ วัน

๒.๒.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ (๑) การประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ (๒) จัดงานสัมมนาทางวิชาการร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ในประเทศไทย พ.ศ. .... ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ” เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๕๐ คน

๒.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๒.๓.๑ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมรวมทั้งประชาชนทั่วไป เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ทราบถึงการเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางดังกล่าวด้วย

๒.๓.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ โดยในการประชุมครั้งแรกเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำหรับการสัมมนาวิชาการมีผู้เข้าร่วม ได้แก่ หน่วยงานของรัฐ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล สถาบันการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ

๒.๔ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๒.๔.๑ ประโยชน์ของการมีกฎหมาย การจัดทำกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมาย และการให้ออกสิทธิและความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ จะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

โดยผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นชอบกับหลักการและเหตุผลโดยรวมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อส่งเสริมนโยบายการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายด้าน อาทิ การสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางภูมิภาคในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้า การลงทุน การแพทย์ การบิน เป็นต้น เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ และลดขั้นตอนและสร้างความคล่องตัวในการออกกฎหมาย และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ และการเป็นศูนย์กลางดังกล่าวจะสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งการสร้างรายได้ให้กับภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย และการได้มาซึ่งองค์ความรู้จากต่างประเทศและสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรของประเทศ

๒.๔.๒ หลักการให้ออกสิทธิและความคุ้มกันตามความจำเป็น สำหรับการปฏิบัติงานขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศนั้น โดยคำนึงถึงพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ต่างเห็นชอบกับหลักการนี้

๒.๔.๓ หน้าที่ในการเคารพกฎหมาย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับออกสิทธิและความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่จะต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์เห็นด้วยกับการมีบทบัญญัตินี้

๒.๔.๔ การเพิกถอนออกสิทธิและความคุ้มกันในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ นั้น ใช้ออกสิทธิหรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือในกรณีที่การใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจระงับหรือเพิกถอนออกสิทธิหรือความคุ้มกันที่ได้ให้ไปแล้ว ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุม และผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ เห็นชอบกับหลักการนี้ ทั้งนี้ ผู้แทนกรมพิธีการทูตและผู้แทน UNESCAP ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเรื่องการเพิกถอน/สละสิทธิ ความคุ้มกันว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศใช้ออกสิทธิและความคุ้มกันในทางที่มิชอบ กรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศจะแจ้งหัวหน้าขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะไปดำเนินการตามขั้นตอนภายในขององค์การนั้น ๆ เรื่องการสละออกสิทธิและความคุ้มกัน

๒.๔.๕ กฎหมายลำดับรอง การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศมากน้อยเพียงใดจะต้องระบุในพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศโดยกฎหมายฉบับนี้ เป็นเพียงกรอบกฎหมาย ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบกับหลักการนี้

๒.๔.๖ ผู้ที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/สิทธิประโยชน์

(๑) องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล และบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ

(๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ

(๓) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

(๔) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ เห็นชอบกับประเภทขององค์การและบุคคลที่จะได้รับเอกสิทธิ์ และสนับสนุนการรวมองค์การระหว่างประเทศประเภทอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลภายใต้ขอบเขตของกฎหมายซึ่งจะรองรับพัฒนาการระหว่างประเทศในปัจจุบัน

๒.๔.๗ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศจะได้รับ โดยที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๒.๔.๘ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคลากรของผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ โดยที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๒.๔.๙ สิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน โดยผู้แสดงความเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th มีความเห็นที่ต่างกันในเรื่องการกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนในพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีทั้งผู้สนับสนุนและผู้ไม่เห็นด้วย ดังนี้

ส่วนหนึ่ง เห็นว่าการรวมเรื่องการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน (MICE) ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศมีความลึกลับ จึงไม่ควรรวมสองเรื่องนี้ไว้ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี ผู้แสดงความเห็นอีกส่วนหนึ่ง เห็นว่าควรเร่งดำเนินการเพื่อออกกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากประเทศไทยจะได้รับประโยชน์มากจากการเป็นศูนย์กลางการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน นอกจากนี้ หากจะมองว่านโยบายส่งเสริมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและภาคเอกชน เป็นนโยบายที่ต้องมีความบูรณาการ จึงไม่น่ามีปัญหาหากในพระราชบัญญัติจะกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของภาคเอกชนไว้ด้วย

อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า พระราชบัญญัตินี้จะส่งเสริมนโยบายอุตสาหกรรมไม่ซ์ของประเทศไทยและช่วยพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดประชุมนิทรรศการเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตเร็วและมีขนาดใหญ่ในระดับโลกคิดเป็นสัดส่วน ๓๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในประเทศไทยคิดเป็น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งสร้างงานได้มากถึง ๑๖๔,๐๐๐ ตำแหน่งงาน และรัฐสามารถเก็บภาษีได้ ๑๐,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี ส่วน GDP ต่อหัวแรงงานคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑

หมายเหตุ รายละเอียดสรุปการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... โปรดศึกษาเพิ่มเติมจาก
เอกสารท้ายภาคผนวก (หน้า (๒๕) - (๔๓))

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... มีดังนี้^๕

ด้านเศรษฐกิจและสังคม

ด้านเศรษฐกิจ

เชิงบวก : สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในภาคส่วนการบริการและการท่องเที่ยว

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก : ผู้ประกอบการ/ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

เชิงลบ : ในกรณีความคุ้มกัน อาจเกิดปัญหาเรื่องการฟ้องร้องหรือการเยียวยาความเสียหายที่ไม่
สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ดี หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคล องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหาร
ข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการ
ดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

ด้านสังคม

เชิงบวก : การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพของการ
ทำงานของหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก : ไม่มี

เชิงลบ : ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

เชิงบวก : การสร้างภาคีสถิติเชิงบวกและการผลักดันนโยบายการต่างประเทศของไทย
ผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก : ไม่มี

เชิงลบ : ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

---

^๕ สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่าง
ประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

ได้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ต่อประชาชนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... แล้ว เห็นควรยืนยันตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ   ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

กฎหมายใหม่   แก้ไข/ปรับปรุง   ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ   กระทรวงการต่างประเทศ

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายในของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ โดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัตินี้ มีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันทั่วถึง ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซัดตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด หากไม่มีกฎหมายกลาง จะทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศมีความยากลำบากมากขึ้น และในที่สุดจะทำให้ไทยสูญเสียโอกาสในการดึงดูดองค์การระหว่างประเทศให้มาตั้งสำนักงาน ซึ่งหมายถึงการสูญเสียรายได้ทางเศรษฐกิจและโอกาสในการใช้ประโยชน์จากความเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง แต่ละทางเลือกดีข้อเสียอะไรบ้าง

(๑) ออกกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ การดำเนินงาน และการจัดประชุมระหว่างประเทศเป็นรายกรณี ข้อดี: ฝ่ายนิติบัญญัติมีบทบาทในการพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละฉบับ ข้อเสีย: ใช้เวลานานและสร้างภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติเป็นอย่างมาก แม้ว่ากฎหมายมีเนื้อหาสาระซึ่งประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายปะหน้า โดยจะมีการแนบความตกลงเจ้าบ้านที่มีรายละเอียดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย ซึ่งขั้นตอนการตรากฎหมายฉบับนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคทางกฎหมายในการเป็นที่ตั้งของสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ หรือการเป็นเจ้าของภาพจัดการประชุมระหว่างประเทศ อันนำไปสู่ความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ

(๒) ออกกฎหมายกลางเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ การดำเนินงาน และการจัดประชุมระหว่างประเทศ ข้อดี: เมื่อรัฐสภาได้ตรากฎหมายที่เป็นกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้วก็จะลดภาระในการที่รัฐสภาจะต้องมาพิจารณากฎหมายรายฉบับสำหรับแต่ละองค์การเช่นที่ผ่านมา และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินการให้กับฝ่ายบริหาร โดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติมีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้ ข้อเสีย: บางฝ่ายมีความเห็นว่าฝ่ายนิติบัญญัติจะไม่มีความบทบาทในการพิจารณาร่างกฎหมายการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นรายองค์การเช่นที่ผ่านมา เมื่อรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว การพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารในการพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกรอบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

๑.๔.๑ กำหนดบทนิยามศัพท์ต่าง ๆ เพื่อความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ความคุ้มครองการดำเนินงาน องค์การระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐบาลและภาคเอกชน ฯลฯ

๑.๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์การให้นิติฐานะและความคุ้มครองการดำเนินงาน

- กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

- กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองการดำเนินงานโดยการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันโดยจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของภารกิจขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปตามสถานะขององค์การระหว่างประเทศและตามความจำเป็นในการดำเนินงานในประเทศไทยของแต่ละองค์การ โดยจะสอดคล้องกับความตกลงที่รัฐบาลไทยจะทำกับองค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ เป็นราย ๆ ไป

- จัดโครงสร้างเป็นหมวดหมู่ตามประเภทขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย ได้แก่ (๑) องค์การระหว่างประเทศ (แบ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและกึ่งรัฐบาล) (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (๓) การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และ (๔) การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

- กำหนดให้การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์ โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข คือ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้ แก่ประชาชนประเทศไทย (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์การในกรอบสหประชาชาติ จะต้องออก

กฎหมายรองรับสำหรับแต่ละองค์การเป็นรายกรณีไปซึ่งใช้เวลานานและไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศจะตัดสินใจเลือกให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานในภูมิภาคหรือสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศ การที่กฎหมายฉบับใหม่ให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การฯ และออกประกาศในกรณีของการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ/ลดภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในการพิจารณากฎหมายซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายพะเนาะ โดยจะมีการแนบความตกลงเจ้าบ้านที่มีรายละเอียดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย การให้สิทธิประโยชน์แก่การประชุมภาคเอกชนภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ จะช่วยดึงดูดให้มีการจัดการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการประชุมระหว่างประเทศ

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

การที่มีองค์การระหว่างประเทศและมีการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐเพิ่มขึ้นในประเทศไทยตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

จำนวนองค์การฯ ที่เข้ามาจัดตั้งและดำเนินงานและการประชุมฯ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ประเมิน

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

การออกพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นการรองรับพันธกรณีในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ รวมถึงการให้สถานะแก่องค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ รวมถึงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ซึ่งจะนำรายได้มาพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมถึงการทำให้เกิดการจ้างงาน

การได้รับความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและบุคลากรจากการถูกดำเนินคดีตามกฎหมายไทย จะมีเท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่จะช่วยให้องค์การระหว่างประเทศสามารถดำเนินงานในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดี โดยปกติแล้ว หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคลที่สาม องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหารข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น นอกจากนี้ การยกเว้นภาษีอากรและภาษีเงินได้อาจเกิดประเด็นเรื่องการสูญเสียมูลค่า อย่างไรก็ดี หากเมื่อพิจารณาถึงรายได้ที่เกิดจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานและการประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจนการเสริมสร้างองค์ความรู้และโอกาสที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ก็ถือว่ามีความคุ้มค่า

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศในการเข้ามาจัดตั้งสำนักงานดำเนินงาน หรือจัดการประชุมในประเทศไทย เช่น การให้ความคุ้มกันต่อองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ขององค์การ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อาทิ การให้เอกสิทธิ์ทางด้านภาษี และการให้การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและกฏจราจรทะเบียนคนต่างด้าว เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งเป็นภารกิจของภาครัฐในการดำเนินการ

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ไม่ เพราะการให้ออกสิทธิและความคุ้มกันกับองค์การระหว่างประเทศเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

การดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานผู้ปฏิบัติของรัฐ อาทิ กรมสรรพากร กรมศุลกากร ธนาคารแห่งประเทศไทย

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศในการเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมในประเทศไทยเกี่ยวข้องกับการอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ จึงไม่ได้อยู่ในอำนาจของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของการจัดการประชุมระหว่างประเทศ อาจมีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากต้องการจะจัดการประชุมในพื้นที่ต่างจังหวัด

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง การดำเนินการ ความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่องการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่องการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ บริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่องการเชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

การให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันซึ่งต้องมีการใช้อำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องมีการตราเป็นกฎหมาย โดยไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารได้

๓.๓ ในการทำภารกิจ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ จำเป็นต้องมีการให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันซึ่งต้องมีการใช้อำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ กรณีจึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมาย

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก กฎหมายไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเขตพื้นที่ที่จะบังคับใช้

หยอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย ไม่มี

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก สามารถดำเนินการตามกฎหมายได้ทันที

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น
ควรเป็นกฎหมายระดับชาติ เนื่องจากการให้นิติฐานะ เอกสิทธิ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่าง
ประเทศตามพระราชบัญญัติฯ เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการโดยอาศัยกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

- ควบคุม กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม
 ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว รัฐบาลต้องการใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการชักจูงและส่งเสริมให้
องค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งสำนักงานและจัดการประชุมในประเทศไทย

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม
ไม่มี

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร
คุ้มค่าต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร
ไม่มี

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่
หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี
หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ให้พิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ
และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ นอกจากนี้
กระทรวงการต่างประเทศจะจัดทำระเบียบ/แนวปฏิบัติในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะ
ขอบเขตความเหมาะสมของการให้เอกสิทธิและความคุ้มกัน รวมถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด ไม่มี

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด ไม่มี

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร ไม่มี

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

การดำเนินการตามภารกิจนี้ไม่ได้ซ้ำซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็น
การให้เอกสิทธิและความคุ้มกันแก่องค์การเป็นรายกรณี ในขณะที่กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ
และความคุ้มกันไว้สำหรับองค์การที่จะมาจัดตั้งในประเทศไทย รวมถึงจะใช้สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมเอกสิทธิและ
ความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศที่มาจัดตั้งในประเทศไทยแล้ว

กฎหมายในเรื่องทำนองเดียวกันที่เคยตราไว้ อาทิ พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ.๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานขององค์การระหว่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทย เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานขององค์การโทรคมนาคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานของสำนักเลขานุการองค์การสำรองข้าวฉุกเฉินของอาเซียนบวกสาม พ.ศ. ๒๕๕๙ และ พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้น

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

กฎหมายฉบับนี้จะกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศในอนาคต ในขณะที่กฎหมายปัจจุบันใช้บังคับเป็นรายกรณี ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องยกเลิกกฎหมายปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าแรงงานขององค์การระหว่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานอยู่ในประเทศไทยได้ให้นิติฐานะ เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศตามที่ไทยได้จัดทำความตกลงเป็นรายกรณีกับสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศนั้น นอกจากนี้ องค์การฯ ที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎหมายอื่นๆ อาจไม่ประสงค์จะแก้ไขความตกลงเดิม ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องยกเลิกกฎหมายเดิม

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้การคุ้มครองต่อองค์การ ทหรัพย์สิน สินทรัพย์ขององค์การระหว่างประเทศ การยกเว้นภาษี การยกเว้นอากรศุลกากร การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและจดทะเบียนคนต่างด้าว

การให้ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอาจมีผลกระทบต่อเอกชนที่เป็นคู่สัญญาหรือมีนิติสัมพันธ์กับองค์การหรือบุคลากรขององค์การ และการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมภาครัฐ

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับครอบคลุมทั้งประเทศไม่เจาะจงพื้นที่ใด อย่างไรก็ตาม หากมีองค์การระหว่างประเทศมาจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทยและมีการประชุมระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจมีประเด็นเรื่องความพอเพียงในเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงาน สถานที่จัดการประชุม ที่พักและการเดินทางของผู้เข้าร่วมการประชุม

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในภาคส่วนการบริการและการท่องเที่ยว

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ผู้ประกอบการ/ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ

จัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

- เชิงลบ ในกรณีความคุ้มกัน อาจเกิดปัญหาเรื่องการฟ้องร้องหรือการเยียวยาความเสียหายที่ไม่

สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ตาม หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคล องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหารข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็น การดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายนั้น

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านสังคม

- เชิงบวก การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ส่วนราชการ/ภาคเอกชน/ภาคประชาสังคม

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก การสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและการผลักดันนโยบายการต่างประเทศของไทยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ประเทศไทย

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร ไม่มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ แต่อาจมีผลกระทบในกรณีที่ยังคงการระหว่างประเทศหรือบุคลากรได้รับความคุ้มครอง ซึ่งประชาชนอาจจะไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ตาม องค์กรระหว่างประเทศยังมีกลไกบริหารข้อพิพาทและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการ

อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด

การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างความมีประสิทธิภาพในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ รวบรวมสถิติรายชื่อและจำนวนการเข้ามาตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ/การจัดการประชุมใน

ประเทศไทย และจัดการสัมมนาและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนี้ การประเมินจะกระทำ เป็นรายปี โดยคาดว่าจะมีจำนวนองค์การมาตั้งสำนักงานในประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงการจัดประชุมระหว่าง ประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเสริมสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในภาพรวม ก่อให้เกิดการจ้างงาน และการสร้าง รายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ประเทศไทยยังจะได้รับประโยชน์ในด้านองค์ความรู้ที่ได้รับจาก องค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยที่มีหน่วยงานทราบเท่าที่มีหน้าที่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ จึงสามารถประสานงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายราบรื่น

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ได้รับ

มีความคุ้มค่ามากเมื่อเทียบกับบทบาทของไทยที่เพิ่มขึ้นและภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่ไทยจะได้รับเมื่อไทยเป็นศูนย์กลาง ของการจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือการจัดการประชุมในภูมิภาค

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี ประสบการณ์และความรู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ องค์การระหว่างประเทศ เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ตลอดจนประเด็นที่เกี่ยวข้องเช่น ภาษีเงินได้ ภาษีศุลกากร และกฎระเบียบภายในด้านต่าง ๆ

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน.....๒ ล้าน.....และงบลงทุนจำนวน.....

๖.๒ ในกรณีที่เป็นการร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย.....การจัดสัมมนาและการ เผยแพร่ข้อมูลทางเว็บไซต์

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน.....การจัดสัมมนาและการเผยแพร่ข้อมูลทางเว็บไซต์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับ หน่วยงานนั้นอย่างไร ไม่มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร มีประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อื่น อาทิ ภาษีเงินได้ ภาษีศุลกากร การขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ก่อนออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันหรือออกประกาศในส่วนสิทธิประโยชน์ตาม พระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาหารือกันเพื่อกำหนดขอบเขตของเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน รวมถึง สิทธิประโยชน์ที่องค์การและบุคลากร/ผู้จัดหรือผู้เข้าร่วมการประชุมจะได้รับ อนึ่ง ในปัจจุบัน มี คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ความตกลง เอกสิทธิ์ ความคุ้มกันและสิทธิพิเศษขององค์การระหว่างประเทศ

และองค์การต่างประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นกลไกกลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เนื่องจากการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศ ซึ่งเป็นภารกิจของกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการร่วมในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน เนื่องจากสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. เป็นองค์การที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรี

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอพระราชกฤษฎีกาเพื่อขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรีในการให้สภาพนิติบุคคลและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันต่อองค์การระหว่างประเทศ และออกประกาศสำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ผู้จัดการประชุมที่ประสงค์จะขอสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ โดยนายกรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้

แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด การดำเนินการแต่ละกรณีอาจใช้เวลาที่แตกต่างกันไป

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม อย่างไร การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน โดยจะต้องพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ นอกจากนี้ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ชัดเจน กล่าวคือ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยวหรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประเทศไทย (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะรับประกันว่าไม่มีการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ ซึ่งสอดคล้องกับหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในหลักการ
ของพระราชกฤษฎีกา

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร การตัดสินใจร่วมกันโดยใช้
กลไกที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ คณะอนุกรรมการซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมาย
ลำดับรองนั้น หรือไม่

โดยที่การออกพระราชกฤษฎีกาและประกาศตามร่างพระราชบัญญัติฯ จะกระทำเป็นรายกรณีโดยขึ้นอยู่กับ
กับการตกลงกับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมฯ ดังนั้น จึงไม่อาจจัดทำแผนการออกกฎหมาย
ลำดับรองได้ อย่างไรก็ดี กระทรวงการต่างประเทศจะจัดทำแนวปฏิบัติ/ระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติฯ โดยจะเป็นการกำหนดแนวทางเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตาม เพื่อสร้างแนวทาง
เดียวกันในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน โดยมีการประมาณกรอบระยะเวลาและกรอบสาระสำคัญของ
กฎหมายลำดับรองไว้

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง ได้ยกร่างแนวปฏิบัติ/กฎระเบียบดังกล่าวไว้

๙.๒ มีกรอบในการตรานโยบายเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควร
อย่างไร บทบัญญัติได้กำหนดขอบเขตที่ชัดเจนว่าสามารถให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันได้ในระดับใด

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

- คณะกรรมาธิการการต่างประเทศของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและคณะทำงานภายใต้คณะกรรมาธิการฯ
ได้หารือกันอย่างกว้างขวางถึงผลดีและประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการมีร่างกฎหมายกลางดังกล่าวโดยได้เชิญ
ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาคความมั่นคงแห่งชาติ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร และกรมศุลกากร)
กระทรวงแรงงาน สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการเข้าร่วมด้วย

- ในวันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐-๑๒.๐๐ น กระทรวงการต่างประเทศโดยกรม
สนธิสัญญาและกฎหมายได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์
และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ. .... โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่างๆ และผู้แทนจากภาคเอกชน

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่
๑๔-๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

- กระทรวงการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสัมมนาทางวิชาการร่วมกัน เรื่อง “ร่าง
พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและภาวะประชุมระหว่างประเทศใน
ประเทศไทย พ.ศ. .... ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและ
การประชุมระหว่างประเทศ” ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์) โดยมีผู้เข้าร่วมจากส่วนราชการต่าง ๆ ภาค
การศึกษา ผู้แทนองค์การระหว่างประเทศ และผู้แทนจากภาคเอกชน

- กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับฟังความเห็นเพิ่มเติมผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่
๑๒-๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่...กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมศุลกากร กรมสรรพากร สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ภาควิชาการ องค์กรระหว่างประเทศ อาทิ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ สำหรับเอเชียและแปซิฟิก (UNESCAP)

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร ได้เผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนผ่านทาง www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ

ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

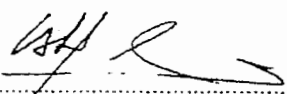
ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่าง

กฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายเชิดชู รักตะบุตร)

หัวหน้าส่วนราชการระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า/หัวหน้าหน่วยงาน

วัน/เดือน/ปีที่จัดทำ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสุพรรณวษา ไชติภญาณ ถัง

หมายเลขติดต่อ ๐๒-๒๐๓-๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๐๗๐

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

ในปัจจุบันมีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงานดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิและความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันที่ ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไมซ์ตามแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล โดยสามารถสรุปข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ดังนี้

๑. การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน และผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

๒. การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุมฯ ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกันตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

๓. ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและย่นระยะเวลาที่ประเทศไทยใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน และสร้างความไม่แน่นอนในการดำเนินความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งบรรดาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระที่เป็นที่ยอมรับสากล สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ตรามาแล้วก่อนหน้านี้

๒. สภาพปัญหาหรือข้อบกพร่อง

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษเท่านั้น แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์การในกรอบสหประชาชาติ จะต้องออกกฎหมายรองรับสำหรับแต่ละองค์การเป็นรายกรณีไปซึ่งใช้เวลานานและไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศจะตัดสินใจเลือกให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานในภูมิภาคหรือสถานที่จัดการประชุมระหว่างประเทศ การที่กฎหมายฉบับใหม่ให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การฯ และออกประกาศในกรณีของการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ/ลดภาระให้กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในการพิจารณากฎหมายซึ่งมีเนื้อหาสาระประกอบด้วยประมาณ ๔ ถึง ๕ มาตรา และมีลักษณะเป็นกฎหมายปะหน้า โดยจะมีการแนบความตกลงประเทศเจ้าบ้านที่ระบุบรรดาเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของแต่ละองค์การไว้กับตัวกฎหมาย

๓. ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัดประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้นิติฐานะและเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัดประชุมในประเทศไทยได้อย่างทันท่วงที ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจ การค้า และการท่องเที่ยว อีกทั้งจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลต้องการให้ไทยเป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้าการลงทุน การแพทย์ การบิน สำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ และศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซ์ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และนโยบาย Thailand ๔.๐ ของรัฐบาล

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด หากไม่มีกฎหมายกลาง จะทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศมีความยากลำบากมากขึ้น และในที่สุดอาจทำให้ไทยสูญเสียโอกาสในการดึงดูดองค์การระหว่างประเทศให้มาตั้งสำนักงาน ซึ่งหมายถึงการสูญเสียรายได้ทางเศรษฐกิจและโอกาสในการใช้ประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศ

๔. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๔.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

- หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้การคุ้มครองต่อองค์การ ทรัพย์สิน สินทรัพย์ขององค์การระหว่างประเทศ การยกเว้นภาษี การยกเว้นอากรศุลกากร การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและจดทะเบียนคนต่างด้าว ทั้งนี้ การให้ความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศอาจมีผลกระทบต่อเอกชนที่เป็นคู่สัญญาหรือมีนิติสัมพันธ์กับองค์การหรือบุคลากรขององค์การ และการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมภาครัฐ

- กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับครอบคลุมทั้งประเทศไม่เจาะจงพื้นที่ใด อย่างไรก็ตาม หากมีองค์การระหว่างประเทศมาจัดตั้งสำนักงานในประเทศไทยและมีการประชุมระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจมีประเด็นเรื่องความพอเพียงในเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงาน สถานที่จัดการประชุม ที่พักและการเดินทางของผู้เข้าร่วมการประชุม

๔.๒ ผลกระทบด้านต่าง ๆ

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในภาคส่วนการบริการและการท่องเที่ยว โดยผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้ให้บริการในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ

- เติงลอบ ในกรณีความคุ้มกัน อาจเกิดปัญหาเรื่องการฟ้องร้องหรือการเยียวยาความเสียหายที่ไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างไรก็ดี หากมีการละเมิดสิทธิของบุคคล องค์การระหว่างประเทศก็จะมีกลไกบริหาร ข้อพิพาทและการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อทดแทนกระบวนการยุติธรรมในการเยียวยาผู้ที่อาจได้รับความเสียหายนั้น

ด้านสังคม

- เติงบวก การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ

- เติงลอบ ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เติงบวก การสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและการผลักดันนโยบายการต่างประเทศของไทยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย

- เติงลอบ ไม่มี

๔.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ไม่มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ แต่อาจมีผลกระทบในกรณีที่ยังองค์การระหว่างประเทศหรือบุคลากรได้รับความคุ้มกัน ซึ่งประชาชนอาจจะไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ดี องค์การระหว่างประเทศยังมีกลไกบริหารข้อพิพาทและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

๔.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

- การเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือจัดการประชุมขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย จะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

- การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด ยกเว้นความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใดและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเล็กน้อยเพียงใด

- การมีองค์การระหว่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยและการจัดการประชุมระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้ง หรือการประชุม ที่มีผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ มารวมตัวกัน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญไทยได้มีโอกาสในการสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเวทีระหว่างประเทศ

- ส่วนราชการของไทยสามารถประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทยได้โดยตรง แทนการติดต่อประสานกับสำนักงานในต่างประเทศหรือต้องไปเข้าร่วมประชุมที่ต่างประเทศ ซึ่งใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจะเป็นการช่วยเสริมสร้างควมมีประสิทธิภาพ

ในการทำงานของส่วนราชการไทย และลดงบประมาณของประเทศไทยได้จำนวนมาก นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ จากองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๔.๕ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

มีความคุ้มค่ามากเมื่อเทียบกับบทบาทของไทยที่เพิ่มขึ้นและภาพลักษณ์ที่ดีในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่ไทยจะได้รับเมื่อไทยเป็นศูนย์กลางของการจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน หรือการจัดการประชุมในภูมิภาค

*****

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

องค์การระหว่างประเทศ*

ลักษณะทั่วไปขององค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศแต่ละรายจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งและเจตนาของรัฐสมาชิกผู้ให้กำเนิด แต่ส่วนมากการพิจารณาว่าองค์กรใดเป็นองค์การระหว่างประเทศ จะคำนึงถึงลักษณะความคล้ายคลึงดังต่อไปนี้

๑. จัดตั้งโดยสนธิสัญญา สนธิสัญญาดังกล่าวจะกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ขององค์กร โครงสร้าง หน้าที่ และสมาชิกภาพ เช่น กฎบัตรอาเซียนที่ก่อตั้งให้อาเซียนมีสถานะตามกฎหมายระหว่างประเทศเป็นองค์การระหว่างประเทศ แต่อาจมีข้อยกเว้นว่า เอกสารที่ก่อตั้งอาจมิได้เป็นสนธิสัญญาก็ได้เช่น Organization for Security and Cooperation in Europe (OECD) ก่อตั้งโดย Helsinki Final Act 1975 ซึ่งมีได้เป็นสนธิสัญญา

๒. สมาชิกประกอบด้วยรัฐ องค์การระหว่างประเทศจะต้องมีรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศเป็นสมาชิก โดยอาจมีองค์กรที่ไม่มีรัฐ (non-state entities) หรือนิติบุคคลตามกฎหมายภายในเป็นสมาชิกสมทบก็ได้ แต่ส่วนมากจะมีการระบุไว้ชัดเจนว่าสมาชิกภาพจะให้กับรัฐใดบ้าง เช่น เฉพาะในภูมิภาค หรือเปิดกว้างแก่รัฐใด ๆ ก็ได้

๓. มีความเป็นนิติบุคคลระหว่างประเทศ (international legal personality) แยกต่างหาก ออกจากรัฐสมาชิกองค์การระหว่างประเทศจึงถือเป็นบุคคลภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ (Subject of international law) ที่มีทั้งสิทธิและหน้าที่ และสามารถเป็นภาคีในสนธิสัญญากับรัฐอื่นหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นได้ โดยสนธิสัญญาที่ก่อตั้งจะระบุชัดเจนว่าองค์การระหว่างประเทศนั้นมี “international legal personality” หรือ “possess juridical personality” เป็นต้น หากมิได้ระบุไว้อย่างชัดเจน อาจตีความได้จากวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งที่ได้รับจากรัฐสมาชิกและแนวปฏิบัติที่ผ่านมา

นอกจากนั้น สนธิสัญญาก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่ประสงค์ให้องค์การระหว่างประเทศนั้นมีนิติฐานะหรือสภาพนิติบุคคลในอาณาเขตของรัฐสมาชิกแต่ละประเทศด้วย เพื่อให้องค์การระหว่างประเทศนั้น สามารถดำเนินการภาระหน้าที่โดยเฉพาะในประเทศที่ตั้ง เช่น การทำนิติกรรมสัญญา การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และมีส่วนในการดำเนินกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งหมายความว่า รัฐสมาชิกจะต้องให้องค์การระหว่างประเทศนั้นมีนิติฐานะตามกฎหมายภายในสำหรับประเทศไทย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕ บัญญัติไว้ว่า “นิติบุคคลจะมีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งประมวลนี้หรือกฎหมายอื่น” โดย “กฎหมายอื่น” หมายถึง การออกกฎหมายพิเศษเพื่อรองรับสภาพนิติบุคคลขององค์การระหว่างประเทศนั้น เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้อาเซียนเป็นนิติบุคคลและให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

* ที่มา : สุพรรณวษา โชติญาณ ถัง, “รายงานการศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การจัดทำกฎหมายแม่บทเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศในประเทศไทย : กรณีศึกษา “เจนีวาแห่งเอเชีย,” หลักสูตรการบริหารการทูต รุ่นที่ ๗ ปี ๒๕๕๘ สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ, หน้า ๘ - ๒๑, ๒๙ - ๓๐.

๔. มีสำนักเลขาธิการถาวร (Permanent Secretariat) องค์การระหว่างประเทศจะมีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน เช่น การประชุมรัฐสมาชิก คณะกรรมการบริหาร และสำนักงานเลขาธิการโดยเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศจะทำงานอย่างอิสระจากประเทศสัญชาติตนและรัฐสมาชิก และได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในลักษณะเดียวกันกับเจ้าหน้าที่การทูต แต่รายละเอียดจะขึ้นอยู่กับความจำเป็นของหน้าที่และตามที่ได้ระบุไว้ในความตกลงประเทศเจ้าภาพและความตกลงที่มีกับแต่ละรัฐสมาชิกเป็นสำคัญ

๕. งบประมาณมาจากสมาชิก โดยที่องค์การระหว่างประเทศมีองค์กรภายในการดำเนินการกิจเป็นประจำ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงองค์กรย่อมเป็นภาระของรัฐสมาชิก โดยแต่ละองค์การระหว่างประเทศจะมีวิธีการเก็บค่าบำรุงที่แตกต่างกันไป

ลักษณะของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ให้องค์การระหว่างประเทศ

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันระหว่างประเทศแก่องค์การระหว่างประเทศมีความจำเป็น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์การระหว่างประเทศนั้น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปราศจากการแทรกแซงและเพื่อให้องค์การฯ ดำเนินการกิจได้อย่างราบรื่นและคล่องตัว เนื่องจากถือเป็นกลไกความร่วมมือสำคัญที่รัฐได้คิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่บางอย่างเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมที่รัฐหนึ่งรัฐใดเพียงลำพังไม่อาจกระทำได้

การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน และการละเมิดมิได้จะให้หลัก ๆ แก่ตัวองค์กรระหว่างประเทศเอง สำนักงาน บรรณสาร ทรัพย์สิน และเจ้าหน้าที่ ซึ่งแตกต่างจากเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต ที่ถือว่าเจ้าหน้าที่การทูตเป็นตัวแทนของประมุขหรือรัฐบาลของประเทศผู้ส่ง และอาจเรียกได้ว่าอยู่บนพื้นฐานของหลักต่างตอบแทน ส่วนการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ อยู่บนหลักของความจำเป็นในการทำหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศนั้น (Functional necessity) ในปัจจุบันมีการดำเนินคดีฟ้องร้ององค์การระหว่างประเทศในหลายประเทศ และเกิดปัญหาในการตีความของศาลภายในประเทศว่า Functional necessity มีขอบเขตนาน้อยเพียงใด

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ เป็นหลักการที่พัฒนามาจากหลักของการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่เจ้าหน้าที่การทูต เพื่อให้สอดคล้องกับการปรากฏการณ์ของการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศเป็นจำนวนมาก ในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศถือเป็นบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ควรต้องติดตามและไม่ควรมองข้ามบทบาทในการขับเคลื่อนประเด็นสำคัญ ๆ ในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งได้มีการพัฒนากรอบกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อรองรับปรากฏการณ์ดังกล่าว แต่ในขณะเดียวกันการมีปฏิสัมพันธ์ของรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ตั้งยังคงขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศที่จะเป็นผู้พิจารณาและกำหนดว่าจะดำเนินการในรูปแบบใด ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือหลักกฎหมายภายในตน จึงยังไม่มีรูปแบบของกฎหมายภายในที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้ยึดหลักของความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่เป็นบรรทัดฐานในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่องค์การระหว่างประเทศนั้น

ได้ให้กับประเทศไทย และหลักการไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้ องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ นอกกรอบสหประชาชาติจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินที่สหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษได้รับเทียบเท่าหรือน้อยกว่าแล้วแต่กรณี โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายต้นแบบในการกำหนดสภาพนิติบุคคลและการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ส่วนองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากกรอบของสหประชาชาติ ประเทศไทยจะต้องตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานเป็นรายกรณีไป

การพิจารณาสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ

ปัจจุบัน การพิจารณาการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ความตกลง เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิพิเศษขององค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศ โดยมีอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นประธาน มีผู้อำนวยการกองสนธิสัญญาเป็นฝ่ายเลขานุการ และผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย และกรมองค์การระหว่างประเทศเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยกรรมการจะประกอบด้วยกระทรวงเจ้าของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์การฯ นั้น กระทรวงด้านความมั่นคงและบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงการคลัง กรมสรรพากร กรมศุลกากร และกรมพิธีการทูต กรมการเมืองที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่พิจารณาประเด็นด้านกฎหมาย เช่น สถานะขององค์การตามกฎหมาย และประเด็นด้านนโยบาย ทั้งในด้านการเมืองและทางปฏิบัติ

ประเด็นแรกที่จะต้องพิจารณาเกี่ยวข้องกับว่าองค์การนั้นเป็นองค์การระหว่างประเทศตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่ หากไม่เป็น จะมีสถานะเป็นอะไร ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาให้กระจ่าง เนื่องจากการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันจะขึ้นอยู่กับการตัดสินเรื่องสถานะดังกล่าว โดยเอกสารที่ที่ประชุมใช้ในการพิจารณาได้แก่ ธรรมนูญหรือตราสารจัดตั้งองค์กรดังกล่าว ซึ่งมักเป็นสนธิสัญญาหลายฝ่าย อาทิ กฎบัตร ความตกลง หรือสนธิสัญญา ที่ระบุเกี่ยวกับสถานะว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศหรือไม่

ปัญหาที่พบในการพิจารณาประเด็นดังกล่าว คือ ธรรมนูญจัดตั้งต่าง ๆ มิได้ระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงว่าองค์การฯ นั้นเป็นองค์การระหว่างประเทศหรือไม่เพียงใด เช่น กรณีของการรับรองสถานะความเป็นองค์การระหว่างประเทศและการพิจารณาให้เอกสิทธิ์แก่องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health – OIE) ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๔ มีสำนักงานใหญ่ที่กรุงปารีส แต่โดยที่ธรรมนูญจัดตั้ง OIE มิได้ระบุว่ามิสถานะนิติบุคคลระหว่างประเทศ (International legal personality) ในการพิจารณาตามแนวปฏิบัติของประเทศไทย จึงเห็นว่าสถานะของ OIE ไม่ชัดเจนว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศ จึงไม่สามารถรับรองการเป็นองค์การระหว่างประเทศได้ และส่งผลต่อการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่ประสงค์จะได้รับ แม้ว่า OIE ได้มีความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวสุขอนามัยของสัตว์ในประเทศ

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาถึงนิยามขององค์การระหว่างประเทศ ผู้เขียนบทความนี้เห็นว่า OIE มีลักษณะของความเป็นองค์การระหว่างประเทศตามค่านิยามของคณะกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศ (International Law Commission) ว่าเป็น “องค์การที่จัดตั้งโดยสนธิสัญญาหรือตราสารอื่นที่อยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและมีสภาพเป็นนิติบุคคล” การรับรองความเป็นองค์การระหว่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรณีที่มีถ้อยคำว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศ หรือมีสภาพเป็นนิติบุคคลหรือไม่ โดยสามารถพิจารณาว่า หากองค์การนั้นมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานจากรัฐสมาชิกผู้ก่อตั้ง มีอำนาจหน้าที่และภารกิจเป็นการเฉพาะ และมีองค์กรการบริหารภายในที่ชัดเจน เช่น ในกรณีของ OIE มีสมาชิกผู้แทนจากรัฐสมาชิก ๑๘๐ ประเทศ และคณะมนตรี ซึ่งเป็นการพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ OIE มีความเป็นองค์การระหว่างประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ และมีคุณสมบัติของการเป็นองค์การระหว่างประเทศที่พึงจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการกิจ

สำหรับการพิจารณาสถานะขององค์การระหว่างประเทศลูกผสม เช่น IUCN ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น หรือ Global Fund ที่เป็น public-private partnership ประเทศไทยมีแนวทางการพิจารณาที่ค่อนข้างระมัดระวัง และถือว่าในทางกฎหมาย องค์การลักษณะนี้ไม่เป็นองค์การระหว่างประเทศ แต่เป็นองค์การเอกชนเท่านั้น ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่มีบางองค์การฯ ขาดความเป็นกลาง และเป็นเครื่องมือของประเทศมหาอำนาจ ในขณะที่เดียวกันมีบางองค์การฯ ที่สามารถให้ความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย ซึ่งการขาดหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดหรือใช้หลักเกณฑ์ที่ขาดความยืดหยุ่น อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินความร่วมมือกับองค์การดังกล่าว และอาจทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในการได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการ

นอกจากประเด็นปัญหาด้านกฎหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ประเด็นท้าทายอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเป็นที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศทั่วไป เกี่ยวกับทัศนคติของหน่วยงานว่า องค์การระหว่างประเทศบางองค์การมีมุมมองเชิงลบต่อประเทศไทยหรือมีการวิพากษ์วิจารณ์ประเทศไทยหรือมิได้ให้ประโยชน์ต่อประเทศไทยมากนัก หน่วยงานไทยจึงไม่เห็นความจำเป็นจะต้องให้การสนับสนุนหรือให้สิทธิประโยชน์แก่องค์การเหล่านั้น ประเด็นท้าทายอีกประการหนึ่งได้แก่ การดำเนินการเพื่อให้ได้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีที่จะต้องมีการขอคืนภาษี โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศจะต้องเป็นผู้ขอตั้งงบประมาณให้ครอบคลุมถึงการขอคืนภาษีขององค์การระหว่างประเทศนั้น ซึ่งหน่วยงานมองว่าเป็นภาระที่หนักที่จะต้องแบกรับและไม่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้จากองค์การระหว่างประเทศนั้น

การจำแนกประเภทขององค์การระหว่างประเทศ

ปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจแก้ไขได้โดยการจำแนกประเภทขององค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยประสงค์ให้การคุ้มครองการดำเนินงาน การกำหนดค่านิยมและหลักเกณฑ์ที่เป็นรูปธรรม พร้อมให้ตัวอย่างขององค์การระหว่างประเทศที่ไทยได้ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันมาแล้ว รวมทั้ง ระบุรายละเอียดของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่พึงได้รับและข้อบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอาจมีการจำแนกโดยสังเขป ดังนี้

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่พึงได้รับและข้อบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำแนกตามประเภทขององค์การ

ประเภทขององค์การ	นิยาม/หลักเกณฑ์/ ข้อพิจารณา	ตัวอย่าง	เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกัน
องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล intergovernmental organization (United Nations and Specialized Agencies)	มีความตกลงประเทศเจ้าภาพ	- UN and specialized agencies i.e. ILO, UNESCO, ITU, WHO	พระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔
องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล intergovernmental organization (other than UN and Specialized Agencies)	- มีความตกลงประเทศเจ้าภาพ - จัดตั้งโดยสนธิสัญญา - มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ - มีความเป็นอิสระแยกจากรัฐที่ก่อตั้ง - มีงบประมาณมาจากรัฐสมาชิก - มีโครงสร้างบริหารที่ชัดเจน	- ASEAN - ADB - Interpol	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การฯ นั้น ๆ
องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล quasi-governmental organization	- มีความตกลงประเทศเจ้าภาพ - มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ - มีโครงสร้างที่เหมือนกับองค์การระหว่างประเทศ	- IUCN - Global Fund	- ไม่ได้ความคุ้มกัน - ได้เอกสิทธิ์ในการขอคืนภาษี เป็นรายการณี

ประเภทขององค์การ	นิยาม/หลักเกณฑ์/ ข้อพิจารณา	ตัวอย่าง	เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกัน
	- มีการดำเนินกิจกรรม ในมากกว่าหนึ่งรัฐ		
องค์การมหาชน ต่างประเทศ nongovernmental organization	- มีความตกลงประเทศ เจ้าภาพ - ไม่แสวงกำไร - ให้ความช่วยเหลือ ทางวิชาการแก่ไทย	- Asia Foundation - Konrad Adenauer Foundation	- ไม่ได้ความคุ้มกัน - ได้สิทธิพิเศษต่าง ๆ เป็นรายกรณี
องค์การต่างประเทศ ที่ไทยให้ความสำคัญ	- มีความตกลงประเทศ เจ้าภาพ - มีความร่วมมือกับ องค์กรภายในประเทศ อย่างใกล้ชิด - มีบทบาทสำคัญ ในด้านความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ - เป็นที่ยอมรับนับถือ อย่างสากล - การให้เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันส่วนสำคัญ ในการปฏิบัติการกิจ	- ICRC - IFRC	- ไม่ได้ความคุ้มกัน - ได้เอกสิทธิ์ในการ ขอคืนภาษีศุลกากร เป็นรายกรณี

นายเชิดเกียรติ อธิการ อติตรองอธิบดี กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ได้ให้ความเห็นว่า การกำหนดประเภทขององค์การระหว่างประเทศให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อระบุ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ประเทศไทยอาจพิจารณาให้ตามองค์การแต่ละประเภท ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก และจะเป็นแรงจูงใจให้กับองค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงานในไทย โดยเฉพาะหากจะมีการจัดทำกฎหมายแม่บทในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ควรกำหนดชัดเจนว่าองค์การระหว่าง ประเทศลูกผสมควรให้เอกสิทธิ์ด้านใด และความคุ้มกันควรจำกัดอยู่ในระดับใด

นายเชิดเกียรติฯ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มในปัจจุบันของการพัฒนาลักษณะองค์การที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น มีลักษณะ “blurring of lines” ระหว่างความเป็นรัฐและเอกชน และใน บางกรณี ยังเป็นช่วงของการสร้างบรรทัดฐาน (norm setting) เช่น กรณีของ ASEAN Entities ในกฎบัตร อาเซียนที่ยังไม่ชัดเจนว่ามีความหมายเช่นไร และมีสถานะทางกฎหมายว่าเป็น international organizations หรือเป็นเพียงกรอบการประชุม ดังนั้น การจัดทำหลักเกณฑ์หรือ criteria สำหรับ ประเภทขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ไม่ควรแข็งเกินไป (too rigid) เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน

แต่สำหรับองค์การระหว่างประเทศ เช่น IUCN และ Global Fund ควรให้องค์การเหล่านี้มี category of its own คือไม่เป็นองค์การระหว่างประเทศเช่นเดียวกับสหประชาชาติและอาเซียน แต่ก็มีได้เป็นองค์การเอกชนตามความเข้าใจแต่เดิมเช่นกัน และควรเป็นประเภทองค์การหนึ่งที่ได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันลดหลั่นลงมา และเท่าที่จำเป็นเพื่อสามารถปฏิบัติภารกิจได้ สำหรับองค์การ เอกชนบางองค์กร เช่น ICRC ที่ได้พิสูจน์บทบาท มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และมีความสำคัญด้านการ ส่งเสริมและคุ้มครองกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ควรอยู่ในประเภทที่แยกออกมาจากองค์การ เอกชนอื่น ๆ ไม่ควรไปไว้ในกลุ่มเดียวกันกับ Forum Asia หรือ Human Rights Watch เป็นต้น

ข้อพิจารณาของการจัดทำกฎหมายแม่บทในการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่าง ประเทศ

เมื่อคำนึงถึงปัญหายุทธศาสตร์ในการดำเนินนโยบายระดับชาติเพื่อให้ประเทศไทยเป็นที่ตั้ง ศูนย์กลางในภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศที่แท้จริง การจัดทำกฎหมายแม่บทจึงเป็นก้าวแรก ที่สำคัญเพื่อสร้างกลไกการพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่มีมาตรฐาน ก่อให้เกิดความแน่นอน ทางด้านกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้กับองค์การระหว่างประเทศ

กฎหมายแม่บทในการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ ที่มีใช้สหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษ ควรมีองค์ประกอบหลัก ๆ ดังนี้

๑) คำนิยามที่ชัดเจนว่าอะไรคือองค์การระหว่างประเทศ

ในความหมายทั่วไป องค์การระหว่างประเทศเป็นคำกลาง ๆ ที่อธิบายได้ว่าเป็น “social institutions of global governance” โดยสามารถแบ่งเป็นสองประเภทกว้าง ๆ ว่าเป็น องค์การ ระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (international governmental organizations or intergovernmental organizations) หรือ เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีใช้รัฐบาลหรือองค์การระหว่างประเทศเอกชน (international non-governmental organizations) ซึ่งเป็นการแบ่งตามประเภทของสมาชิกภาพ ขององค์การนั้น ว่าประกอบแค่สมาชิกที่เป็นรัฐหรือเอกชน แต่การแบ่งประเภทขององค์การระหว่าง ประเทศสามารถมีการจำแนกด้วยหลายวิธี เช่น ตามบทบาทหน้าที่หลัก (main function) หรือ อำนาจ ในการตัดสินใจ (decision-making authority) หรือ องค์ประกอบของสมาชิก (inclusiveness) แต่การ แบ่งประเภทขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าวมิได้คำนึงถึงรูปแบบของการเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐ เอกชน (public-private partnership) ที่ก่อตัวขึ้นในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา ที่ได้กลายเป็นสิ่งขับเคลื่อน ความร่วมมือในการดำเนินงาน (vehicle for functional cooperation) และมีแนวโน้มที่กำลังเพิ่ม มากขึ้นที่รัฐต่าง ๆ จะให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์กรเหล่านี้ ที่แต่ก่อนเคยสงวนไว้ให้เฉพาะกับ องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ในขณะที่เดียวกัน ตามกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่มีคำนิยามของ คำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” เนื่องจากการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไม่สามารถสรุปเป็น สูตรง่าย ๆ ที่ตายตัว จนกระทั่ง ILC ได้พยายามให้คำจำกัดความในปี ๒๐๑๑ ไม่นานมานี้

ดังนั้น ควรมีการกำหนดคำนิยามที่ชัดเจนในกฎหมายกลางสำหรับองค์การระหว่างประเทศ ประเภทต่าง ๆ ที่ประเทศไทยประสงค์ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ได้แก่

(๑) องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (International Governmental Organization) คือ องค์การระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐ หรือรัฐบาล หรือตามมติขององค์การระหว่างประเทศ มีสภาพนิติบุคคลระหว่างประเทศ (international legal personality) แยกต่างหาก ออกจากรัฐสมาชิกหากมิได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่ามี “international legal personality” หรือ juridical personality” เป็นต้น อาจตีความได้จากวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งที่ได้รับจากรัฐสมาชิกและแนวปฏิบัติระหว่างประเทศ

(๒) องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาลหรือลูกผสม (quasi-governmental international organization or hybrid organization) คือ องค์การระหว่างประเทศที่มีรัฐสมาชิกเป็นส่วนใหญ่ (majority) อยู่ภายใต้การบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ (governed by international law) และมีโครงสร้างการบริหารในลักษณะเดียวกันกับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล

(๓) องค์การระหว่างประเทศที่ไม่ใช่ระดับรัฐบาล (Non-governmental organizations) คือ องค์การที่จัดตั้งตามกฎหมายภายใน มีการดำเนินการในมากกว่าหนึ่งรัฐ และมีได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร

ดังนั้น สำหรับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล หรือลูกผสม เงื่อนไขที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาสถานะ ได้แก่ สมาชิกภาพ และการอยู่ภายใต้การบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ

๒) ข้อบทเกี่ยวกับสภาพนิติบุคคลและการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

(๑) สำหรับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล กฎหมายกลางควรมีข้อบทที่รับรองสภาพนิติบุคคล เพื่อให้มีความสามารถในการกฎหมายในการปฏิบัติภารกิจในประเทศไทยสำหรับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล กฎหมายกลางควรระบุให้ตัวองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลนั้น สถานที่ ททรัพย์สิน สินทรัพย์ บรรณสาร ผู้แทนของรัฐ สมาชิก พนักงาน ผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อเพื่อองค์การฯ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศระหว่างไทยกับองค์การฯ นั้น ๆ ซึ่งเป็นการอ้างอิงตามรูปแบบที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติ ๒๕๐๔ และอาจมีถ้อยคำในทำนองดังต่อไปนี้

“เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศขององค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ซึ่งระบุในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

- ให้ยอมรับนับถือว่า องค์การระหว่างประเทศที่คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นชอบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

- ให้องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลที่คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นชอบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ สถานที่ ทรัพย์สิน สิทธิบัตร บรรณสารขององค์การระหว่างประเทศ ผู้แทนของรัฐสมาชิก พนักงานพร้อมคู่สมรสและบุตร ซึ่งอยู่ในความอุปการะและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้เพียงพอเท่าที่ประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยมีพันธกรณี ตามความตกลงระหว่างประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยกับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล หรือจะทำได้ทำต่อไปกับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ให้กับสหประชาชาติหรือองค์กรของสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษตามพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

(๒) สำหรับองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาลหรือลูกผสม การให้สถานะนิติบุคคลและเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เนื่องจากการพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศลักษณะนี้ จะเป็นบรรทัดฐานให้แก่องค์การฯ ลักษณะเช่นนี้อื่น ๆ ที่อาจจะเรียกร้องที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเหมือนกัน แต่ตามแนวปฏิบัติที่ผ่านมา ประเทศไทยจะถือว่าองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล เช่น IUCN ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเสมือนเป็น NGO ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าควรมีการทบทวนแนวทางปฏิบัติดังกล่าว เพราะหากพิจารณาจากคำนิยามและลักษณะขององค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล ที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐบาล และมีการดำเนินงานในลักษณะเดียวกับองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล การพิจารณาให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันควรขึ้นอยู่กับภารกิจแต่ละเรื่องขององค์การฯ นั้น โดยพิจารณาว่าการให้สถานะและสิทธิพิเศษจะส่งเสริมการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด ซึ่งในกฎหมายกลางอาจพิจารณาระบุหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจะสามารถใช้ในการรับรองสถานะนิติบุคคลและให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันได้อย่างจำกัด เพื่อแลกกับสาธารณประโยชน์ที่จะได้รับจากองค์การฯ นั้น เช่น หากประเทศไทยมีทิศทางนโยบายที่ต้องการรับความช่วยเหลือด้านสุขอนามัยหรือการบริการสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจสังคมระดับมหภาค ด้านการศึกษา หรือด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ประเทศไทยอาจพิจารณาใช้ดุลยพินิจผ่อนปรนเงื่อนไขในการรับรองสถานะนิติบุคคลและให้สิทธิพิเศษบางประการแก่องค์การฯ ดังกล่าวได้

ในส่วนของความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาลหรือลูกผสม ประเทศไทยควรพิจารณาการให้เอกสิทธิ์แยกออกจากการให้ความคุ้มกัน โดยความคุ้มกันควรให้เฉพาะเท่าที่ต้องการใช้จริง ๆ ในการดำเนินภารกิจในประเทศเจ้าภาพ กล่าวคือบนพื้นฐานของ functional necessity และควรเป็นดุลยพินิจของประเทศเจ้าภาพ เช่น ในกรณีของ Global Fund to Fight AIDS TB and Malaria ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในการดำเนินโครงการป้องกันโรคเอดส์ เอกสาร Grant Regulations 2014 ได้ระบุให้ประเทศผู้รับความช่วยเหลือให้สถานะ ความสามารถ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเทียบเท่ากับที่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทยได้รับ ซึ่งในข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เจ้าหน้าที่ดูแลโครงการอาจไม่จำเป็นต้องเดินทางเข้ามาดำเนินภารกิจใด ๆ ในประเทศไทยเลย จึงเห็นว่าการขอรับ

ความคุ้มกันมีความหมายเชิงสัญลักษณ์มากกว่าเพื่อความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่ง Global Fund ได้ยอมที่จะรับเฉพาะเอกสิทธิ์พิเศษทางภาษีและไม่มีเรื่องของความคุ้มกัน

๓) การระบุให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติ

กฎหมายกลางควรมีข้อบทที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสามารถออกพระราชกฤษฎีกาที่ระบุว่าจะองค์การระหว่างประเทศใดที่คณะกรรมการที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์แล้วว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ควรได้รับการคุ้มครองการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ

๔) การตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ

การตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการให้ออกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่างประเทศ จะเป็นกลไกที่จะใช้แทนคณะกรรมการด้านกฎหมาย ความตกลง เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิพิเศษขององค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศ โดยประกอบด้วยปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน หรือผู้ที่ปลัดได้มอบหมาย ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย และกรมองค์การระหว่างประเทศ เป็นฝ่ายเลขานุการ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาความตกลงประเทศเจ้าภาพเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้นในประเทศไทย รวมถึง การกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการและเอกสารที่ต้องยื่นเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ควรระบุให้คณะกรรมการฯ พิจารณาประเด็นด้านกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับข้อพิจารณาด้านนโยบาย

๕) การเคารพกฎหมายภายในและหากมีการละเมิดกฎหมายภายใน ขั้นตอนในการลดความคุ้มกัน

ควรมีข้อบทที่เน้นย้ำถึงการให้ออกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตัวองค์กรฯ มิใช่เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของบุคคล และให้มีการเคารพกฎหมายของประเทศเจ้าภาพ ทั้งนี้ กฎหมายกลางอาจกำหนดไว้ในภาคผนวกเกี่ยวกับขั้นตอนในการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหากมีการกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศนั้น และประเด็นเรื่องการลดความคุ้มกัน เนื่องจากปัจจุบันยังมีความสับสนเกี่ยวกับการดำเนินงานระหว่างแต่ละหน่วยงานภาครัฐเมื่อเกิดเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าว อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ในประเทศไทยมีความประพฤติที่ดีและเคารพกฎระเบียบภายในของประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่

๖) ภาคผนวกที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามประเภทขององค์การฯ และขั้นตอนการดำเนินการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและเอกสารประกอบการพิจารณา

สำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละประเภท อาจมีการระบุเงื่อนไขหรือขอบเขตการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่เหมาะสมกับภารกิจขององค์การนั้น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติฯ เช่น เอกสารรายละเอียดที่จำเป็นในการพิจารณา ได้แก่ หนังสือชี้แจงเหตุผลและความประสงค์ในการดำเนินการในประเทศไทยขององค์การฯ นั้น ธรรมนูญกฎบัตร หรือมติที่ประชุมที่ก่อตั้งองค์การฯ ร่างความตกลงประเทศเจ้าภาพ จำนวนและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ขององค์การฯ รายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณ รายได้ และแหล่งที่มา รายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับองค์การฯ นั้นที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณา เป็นต้น นอกจากนี้ ควรระบุกรอบระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการ และขั้นตอนในการเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติ เป็นต้น

รายชื่อองค์กรระหว่างประเทศที่มีสำนักงานในประเทศไทย

UN Organizations

1. Secretariat of the UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP)
2. Food and Agriculture Organization (FAO)
3. International for Reconstruction and Development (IBRD)
4. Regional Office of International Civil Aviation Organization (ICAO)
5. International Finance Corporation (IFC)
6. Regional Office for Asia and the Pacific of the International Labour Organization (ILO)
7. United Nations Human Settlement Programme (UN-HABITAT)
8. Regional Office for Asia and the Pacific of the International Telecommunication Union (ITU)
9. United Nations Development Programme (UNDP)
10. United Nations Environment Programme (UNEP)
11. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
12. United Nations Population Fund (UNFPA)
13. Regional Office in Thailand: United Nations High Commission for Refugee (UNHCR)
14. United Nations Children's Fund (UNICEF)
15. Regional Office of the UN Industrial Development Organization (UNIDO)
16. Regional Center for East Asia and the Pacific: UN Office on Drugs and Crime (UNODC)
17. Regional Office for Asia of the UN Office for Project Service (UNOPS)
18. United Nations Women's Fund (UNWOMEN)
19. Universal Postal Union (UPU)
20. World Food Programme (WFP)
21. World Health Organization (WHO)
22. Regional Office: Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA)
23. UNAIDS c/o UNDP
24. United Nations Convention to Combat Desertification (UNCCD)
25. United Nations International Strategy for Disaster Reduction (UNISDR): Regional Office for Asia-Pacific
26. United Nations Office of High Commissioner for Human Rights (UNOHCHR)

27. United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)
28. UNITAR/UNOSAT

International Organizations

1. Asian Development Bank (ADB): Thailand Resident Mission
2. Asian Institute of Technology (AIT)
3. Asian-Pacific Postal Union (APPU)
4. Asia-Pacific Telecommunity (APT)
5. Asian Reinsurance Corporation (ARC)
6. Networks of Aquaculture Centres in Asia-Pacific (NACA)
7. Interpol Liaison Office (Bangkok) for Asia and the South Pacific (ICPO)
8. The Regional Delegation Bangkok of the International Committee of the Red Cross (ICRC)
9. International Federation of the Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC) ,
Regional Delegation
10. International Organization for Migration (IOM)
11. Southeast Asian Fisheries Development Center (SEAFDEC)
12. Southeast Asian Ministers of Education Secretariat (SEAMES)
13. International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN)

ภาคผนวก

- : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๓๐๕/๑๙๐๙๑ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....(๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....(๓)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....(๑๓)
- : แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองที่จะต้องออกตาม
ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....(๒๓)
- : สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....(๒๕)

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ นร ๐๓๐๕/๑๙๐๙๑

ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๑)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขที่ 6568
 วันที่ 27 มี.ค. 2561
 เวลา 15.57 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๙๖๗๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ในประเทศไทย พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุ
สาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๕๗๘/๖๑ วันที่ ๒๗.๓.๖๑
 เวลา ๑๖.๐๖ น. ส่ง พ.ร.บ.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๑๕/๒๕๖๑

วันที่ ๒๗ มี.ค. ๒๕๖๑

เวลา ๑๖.๕๑ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa014/D/ส.ว.ค)

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรจะมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๕)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ

และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล

“องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” หมายความว่า

(๑) องค์การที่รัฐร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีสมาชิกประกอบด้วยรัฐ

(๒) องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยมติของการประชุมระหว่างรัฐหรือหนังสือสัญญาระหว่างรัฐ และรัฐบาลไทยรับรอง

(๓) องค์การหรือองค์การอื่นทำนองเดียวกับหรือสืบเนื่องจากองค์การหรือองค์การตาม (๑) หรือ (๒) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” หมายความว่า องค์การที่มีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็นรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่มีใช้รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ และสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

“การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐบาลหรือต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศมาเข้าร่วมประชุม

“การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยมีบุคคลจากต่างประเทศมาร่วมประชุม แต่มิใช่เป็นการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

“บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า

(๑) ผู้แทนของรัฐในองค์การระหว่างประเทศ

(๒) หัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๓) รองหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๔) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นขององค์การระหว่างประเทศ

(๕) ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ

(๖) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานขององค์การระหว่างประเทศแสดงว่าเป็นผู้ปฏิบัติการกิจขององค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

(๖)

มาตรา ๕ องค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ ตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้า และส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ
- (๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ
- (๔) การตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้
- (๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ
- (๖) การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต
- (๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์
- (๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การจับ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสิทธิทรัพย์สินขององค์การ
- (๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

มาตรา ๖ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน
- (๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย
- (๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว
- (๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร
- (๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว
- (๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ
- (๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนทางทูต

ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๖)

มาตรา ๗ องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศใดจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง มีผลเฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้

มาตรา ๘ ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยและได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๙ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศใดและมีความจำเป็นต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือดังกล่าว จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ ให้ยอมรับนับถือว่าสำนักงานของกลุ่มความร่วมมือนั้นเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุม ในประเทศไทยตามประมวลรัษฎากร

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้า และส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรีพีสิน สินทรัพย์ และเอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

มาตรา ๑๑ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่มีโซ่ผู้เข้าร่วมประชุมตามมาตรา ๑๑ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

(๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำ ด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหึงปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐ ต่างประเทศ

ในกรณีที่ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐเป็นผู้มีสัญชาติไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๕)

มาตรา ๑๓ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใด จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกัน ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละ การประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร บุคคลในครัวเรือน และผู้ติดตาม ของบุคลากรของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับ สิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของ ประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อได้รับเรื่องขอจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็วซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก สิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากร ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๔) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๑๗ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใดใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การ

(๑๑)

ระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ
ภาครัฐนั้นก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ในการดำเนินภารกิจขององค์การระหว่างประเทศหรือการจัดการประชุมระหว่างประเทศ มีความจำเป็นที่องค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศต้องได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์จากประเทศที่ได้เข้าไปตั้งสำนักงานหรือเข้าไปดำเนินงาน หรือจัดการประชุมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในการให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมาย โดยที่ผ่านมาเป็นการออกกฎหมายรายฉบับเพื่อรองรับเป็นรายกรณี ไม่เอื้อต่อการที่องค์การระหว่างประเทศหรือผู้จัดการประชุมจะตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงาน หรือใช้เป็นสถานที่ในการจัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงสมควรมีกฎหมายกลางกำหนดกรอบเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์สำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาประเด็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำหนังสือสัญญา โดยกำหนดให้การทำหนังสือสัญญาเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ซึ่งทรงใช้ผ่านคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม หากเป็นหนังสือสัญญาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ได้แก่ ๑) หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๒) หนังสือสัญญาที่จะต้อง

ออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือ ๓) หนังสือสัญญาอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้าหรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวาง หนังสือสัญญานั้นต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ จะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติให้ทำความตกลงหรือเข้าผูกพันกับองค์การระหว่างประเทศใด แต่เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย และการประชุมระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น โดยองค์การระหว่างประเทศใดหรือการประชุมระหว่างประเทศใดจะได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันในเรื่องใดจะต้องออกประกาศกำหนดรายชื่อต่อไป กรณีเทียบเคียงได้กับพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติไว้ โดยจะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อทบวงการชำนัญพิเศษที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเป็นรายกรณี หรือพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปที่กำหนดกรอบของสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขของการได้รับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับหากเข้ามาประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมหรือลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยผู้ประกอบการแต่ละรายจะได้รับสิทธิประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่จะมีการกำหนดต่อไป ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ จึงไม่มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แต่อย่างใด

อนึ่ง หากจะได้มีการทำความตกลงเพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศใด และการทำความตกลงนั้นเข้าข่ายเป็นการทำหนังสือสัญญาก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ รวมทั้งต้องขอความเห็นชอบของรัฐสภาหากเป็นหนังสือสัญญาที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และกรอบสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน โดยมีใช้การให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์เป็นการล่วงหน้า แต่จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกประกาศกระทรวงการคลัง หรือประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน เป็นรายกรณี ซึ่งจะก่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการพิจารณาให้เอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการที่องค์การระหว่างประเทศเข้ามาตั้งสำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงานในประเทศไทย หรือจากการเข้ามาจัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนในประเทศไทย

๒.๒.๒ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

ได้กำหนดนิยามคำว่า “องค์การระหว่างประเทศ” “องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” “องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” “การประชุมระหว่างประเทศ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ” “การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” และ “บุคคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” ซึ่งจะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๒.๓ เกณฑ์ในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐ (ร่างมาตรา ๔)

ส่วนการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ (๑) มีผู้เข้าร่วมประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก อันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยว หรือประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน และ (๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยผู้ที่ประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะต้องเสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒.๔ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงขององค์การ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ และรายได้ขององค์การ ตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่น

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

(๔) การตรวจข่าวแก่หนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การจะกระทำมิได้

(๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนเงินตรา

(๖) การใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกันกับเอกสิทธิ์ทางการทูต

(๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับองค์การ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

(๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ขององค์การ

(๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการ

๒.๒.๕ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

(๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

(๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับสัมภาระส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนการทางทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับผู้แทนทางการทูต

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๖ การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละองค์การฯ อาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น และพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังกล่าวจะมีผลเฉพาะในระหว่างการจัดอยู่หรือการดำเนินงานในประเทศไทย การปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือการเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น พระราชกฤษฎีกาจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดที่กำหนดให้บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศได้รับด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๗)

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า กระทรวงการต่างประเทศ หน่วยงานเจ้าของเรื่อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กรมการจัดหางาน กรมศุลกากร กรมสรรพากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น ควรจะร่วมกันพิจารณาในชั้นการยกร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การ เพื่อเป็นการบูรณาการทำงานและสามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดประเด็นปัญหาในภายหลัง และการทำงานร่วมกันเช่นนี้ควร

นำไปใช้กับการพิจารณากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมภาคเอกชนด้วย

นอกจากนั้น สำนักงานฯ เห็นว่า ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ จะต้องเสนอร่างความตกลงที่ทำกับองค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งร่าง Host country agreement ในกรณี ที่องค์การระหว่างประเทศได้เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทยเพื่อประกอบการพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีด้วย

๒.๒.๗ กำหนดให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาอยู่ในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้ว เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘) ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ตามภารกิจขององค์การและเป็นการจูงใจให้องค์การเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย

๒.๒.๘ กรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือ ระหว่างประเทศ

โดยที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศมีความสำคัญเนื่องจากเป็นกลไก หนึ่งในเวทีระหว่างประเทศในการหารือและขับเคลื่อนการดำเนินการในทางระหว่างประเทศร่วมกัน ระหว่างนานาประเทศและเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม ความร่วมมือลักษณะนี้ เช่น กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia – Pacific Economic Cooperation: APEC) กลุ่มความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD) และการประชุมเอเชีย-ยุโรป (Asia-Europe Meeting: ASEM) และในอนาคตอาจมีการจัดตั้งกลุ่ม ความร่วมมือเช่นนี้อีก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศและบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือฯ โดยได้กำหนดให้ เป็นเช่นเดียวกับกรณีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและบุคลากรของ องค์การระหว่างประเทศ และในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ และบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือฯ จะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา นอกจากนี้ กลุ่มความ ร่วมมือระหว่างประเทศอาจได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย หากได้เข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และมีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันให้แก่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศนั้นแล้ว (ร่างมาตรา ๙)

อนึ่ง กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐ หรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่กระทรวง การต่างประเทศกำหนด

๒.๒.๙ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ภาครัฐ (ร่างมาตรา ๑๐) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุม ระหว่างประเทศในประเทศไทย ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการ นำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และ เอกสารของผู้จัดการประชุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

๒.๒.๑๐ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ จะเป็นไปเช่นเดียวกับกรอบของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๑) ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

(๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

(๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหังปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๗) ความคุ้มกันและความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัมภาระส่วนตัวอย่างเดียวกันกับที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกับผู้แทนทางการทูต

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหังปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๑๑ กรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐที่มีใช้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๒) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ

(๒) การยกเว้นจากข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าว

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม

(๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำหังปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับเฉพาะความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจาหรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

๒.๒.๑๒ การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น และในประกาศฯ จะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ตลอดจนกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดที่กำหนดให้ผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐแล้วแต่กรณี ได้รับด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๒.๑๓ กรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน (ร่างมาตรา ๑๕) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในการประชุม

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ข้างต้นด้วย

๒.๒.๑๔ กรอบสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนที่มีใช้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๖) มีดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุมที่ได้จากการทำงานเกี่ยวกับการประชุมหรือการเป็นวิทยากร ทั้งนี้ ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

๒.๒.๑๕ การได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนใด ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งสิทธิประโยชน์สำหรับแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันได้ และประกาศฯ จะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๒.๑๖ กำหนดให้องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช่เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๘) เพื่อให้เกิดความชัดเจน และความตระหนักทั้งแก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้

๒.๒.๑๗ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาจับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (ร่างมาตรา ๑๙) ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดเพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้ใช้มาตรการประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ แล้วไม่ได้ผลหรือไม่มีการแก้ไข

อนึ่ง สำหรับกรณีการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนซึ่งเป็นการเข้ามาจัดการประชุมในประเทศไทยในระยะเวลาอันสั้น สามารถกำหนดเงื่อนไขในการได้รับสิทธิประโยชน์ไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกตามร่างมาตรา ๑๗ ได้ว่า หากผู้จัดการประชุมหรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนผู้ใดกระทำการเข้าข่ายเรื่องที่ห้ามกระทำหรือกระทำการไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับสิ้นสุด

๒.๒.๑๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๓. การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญฯ ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาในข้อ ๓.๑ แล้ว

(๒) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการสร้างขีดความสามารถของประเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งจะส่งเสริมความสามารถของประเทศในการแข่งขันด้านบริการ

(๓) ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ไม่มีบทบัญญัติจำกัดสิทธิตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๔) ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และการจัดประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งได้มีเปิดเผยการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ต่อประชาชนแล้วทางเว็บไซต์

www.lawamendment.go.th โดยผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมดไม่มีข้อขัดข้องกับร่างพระราชบัญญัติ
นี้ ส่วนใหญ่สนับสนุนการที่ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางในการตั้งองค์การระหว่างประเทศและ
การจัดการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งช่วยส่งเสริมการที่เป็นศูนย์กลางภูมิภาค (Regional Hub)
ในด้านต่าง ๆ เช่น การลงทุน การแพทย์ การบิน เป็นต้น และการมีกฎหมายกลางจะสร้างความคล่องตัว
ในการออกกฎหมายและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่องค์การระหว่างประเทศและผู้เกี่ยวข้องกับการ
ประชุมระหว่างประเทศ ตลอดจนช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศ
และส่งเสริมการเพิ่มองค์ความรู้จากต่างประเทศให้แก่บุคลากรของไทย

(๕) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีเรื่องการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
และการกำหนดโทษอาญา

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดกรอบเอกสิทธิ์
ความคุ้มกัน และสิทธิประโยชน์สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ
ซึ่งช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แก่องค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศ และสนับสนุนประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการเข้ามาตั้ง
สำนักงานหรือเข้ามาดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ อีกทั้งในการ
ดำเนินกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศจะเป็นช่องทางในการ
เสริมสร้างความรู้ทางวิชาการและความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐและ
ภาคเอกชน ตลอดจนส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศ

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติ
เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองสำหรับร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

กฎหมายลำดับรอง	ที่มาของอำนาจที่บัญญัติในกฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของ (ชื่อองค์การระหว่างประเทศ) ในประเทศไทย พ.ศ. .... (ออกตามมาตรา ๗)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศจะได้รับ อีกทั้งยังอาจกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้	จัดทำพระราชกฤษฎีกาหลังจากที่ได้พิจารณานโยบายและเจรจาจัดทำความตกลงประเทศเจ้าภาพที่ระบุเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้วเสร็จ
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของ (ชื่อกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ) ในประเทศไทย พ.ศ. .... (ออกตามมาตรา ๘)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศและบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรของกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศจะได้รับ อีกทั้งยังอาจกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้	จัดทำพระราชกฤษฎีกาหลังจากที่ได้พิจารณานโยบายและเจรจาจัดทำความตกลงประเทศเจ้าภาพที่ระบุเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้วเสร็จ
ประกาศเรื่องการคุ้มครองการดำเนินการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วย (ชื่อการประชุม) ในประเทศไทย พ.ศ. .... (สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ที่ออกตามมาตรา ๑๓)	กำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะได้รับ อีกทั้งยังกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้	จัดทำประกาศหลังจากที่ได้พิจารณานโยบายและเจรจาจัดทำความตกลงประเทศเจ้าภาพที่ระบุเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันแล้วเสร็จ
ประกาศเรื่องสิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วย (ชื่อการประชุม) ในประเทศไทย พ.ศ. .... (สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนที่ออก	กำหนดสิทธิประโยชน์ ที่ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะได้รับ อีกทั้งยังกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้	สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อ

ตามมาตรา ๑๗)		นายกรัฐมนตรี ไม่เกิน สิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับเรื่องขอรับสิทธิ ประโยชน์สำหรับการ จัดการประชุมฯ
--------------	--	---

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของ
ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม
ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นและขอเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างในประเทศ ไทย พ.ศ. .... ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และการจัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ขอเรียนว่า บัดนี้ได้ครบกำหนดการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว ขอเรียนสรุปผลดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เปิดรับฟังความคิดเห็นและขอเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... (๑) ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ (๒) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและชี้แจงต่อร่างพระราชบัญญัติฯ

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ เปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๔ ความคิดเห็น และครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๒-๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๒๖ ความคิดเห็น

๒.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ (๑) การประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุม กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ (๒) จัดงานสัมมนาทางวิชาการร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง "ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. .... ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางที่ตั้งขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ" เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องจิตติ ดิงศภัทย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๕๐ คน

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้หน่วยงาน

ภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งประชาชนทั่วไปเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ทราบถึง การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางดังกล่าวด้วย

๓.๒ จัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ โดยในการประชุมครั้งแรก เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง คณะกรรมการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำหรับการสัมมนาวิชาการ มีผู้เข้าร่วม ได้แก่ หน่วยงานของรัฐ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล สถาบันการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น/ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น/คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ประเด็น	ความเห็น/ข้อคัดค้าน	การชี้แจง/แก้ไข
ภาพรวม (หลักการและเหตุผล)		
๑. ประโยชน์ของการมีกฎหมาย การจัดทำกฎหมายกลางเพื่อรองรับ สถานะทางกฎหมายและการให้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่องค์การระหว่าง ประเทศอื่น ๆ จะช่วยให้เกิด ประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานของ องค์กรระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและ บทบาทของประเทศไทยในวงการ ระหว่างประเทศ	- ผู้เข้าร่วมการประชุมเห็นชอบกับ หลักการและเหตุผลโดยรวมของ ร่างพระราชบัญญัติฯ – ผู้แทน คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์สนับสนุนการออก พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อส่งเสริม นโยบายการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้ง สำนักงานและการดำเนินงานของ องค์กรระหว่างประเทศและการ ประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาใช้เวลานาน ในการออกพระราชบัญญัติรายฉบับ	เพื่อนำกฎหมายมาใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงฯ จะดำเนินการ สองประการภายหลังจาก พรบ. ประกาศใช้ (๑) ยกย่องคณะกรรมการ ที่รับผิดชอบเฉพาะเรื่อง การให้เอกสิทธิ์และ ความคุ้มกันเพื่อพิจารณานโยบายและร่าง ความตกลงประเทศ เจ้าภาพ (๒) จัดทำแนวปฏิบัติเพื่อ
	- ผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์	

	<p>ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สนับสนุนการมีพระราชบัญญัติฯ เพราะเล็งเห็นประโยชน์ในหลายด้าน อาทิ (๑) การสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางภูมิภาค (Regional Hub) ในด้านต่าง ๆ อาทิ การค้า การลงทุน การแพทย์ การบิน เป็นต้น (๒) เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ และลดขั้นตอนและสร้างความคล่องตัวในการออกกฎหมาย และสร้างความเชื่อมั่น ให้กับองค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ (๓) การเป็นศูนย์กลางดังกล่าวจะสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งการสร้างรายได้ให้กับภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย (๔) การได้มาซึ่งองค์ความรู้จากต่างประเทศและสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรของประเทศ (๕) สนับสนุนการดำเนินนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงการต่างประเทศ ตลอดจน</p>	<p>อธิบายขั้นตอนการดำเนินการขอเขตและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/สิทธิประโยชน์ ประโยชน์สำหรับองค์การและบุคลากรประเภทต่าง ๆ รวมถึงการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้ส่วนราชการใช้ในการพิจารณาในการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน/สิทธิประโยชน์</p>
--	---	---

	<p>ขับเคลื่อนนโยบายต่างประเทศ โดยเฉพาะการทูตพหุภาคี</p> <p>- อย่างไรก็ตาม ผู้แสดงความเห็นบางส่วน เห็นว่า สำหรับการก้าวสู่การเป็น “เจนีวาแห่งเอเชีย” หรือการเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและภาคเอกชนนั้น นอกจากจะต้องมีกฎหมายแม่บท เช่น พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ยังต้องอาศัยการดำเนินนโยบายพัฒนาประเทศในลักษณะสหวิทยาการเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ อาทิ เรื่อง สารธารณูปโภค การคมนาคม รวมทั้งที่อยู่อาศัยสำหรับอำนวยความสะดวกเพื่อทำให้ประเทศไทยเป็นเจนีวาแห่งเอเชียอย่างแท้จริง อีกทั้งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันผลักดันนโยบายเจนีวาแห่งเอเชีย โดยเฉพาะการดำเนินนโยบายอย่างจริงจังของรัฐบาล</p>	
<p>๒. หลักการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามความจำเป็น สำหรับการปฏิบัติงานขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศนั้น โดยคำนึงถึงพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติ</p>	<p>ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ (www.lawamendment.go.th) เห็นชอบกับหลักการนี้</p>	<p>หลักการที่ให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับตามกฎหมาย</p>

ของนานาชาติ		ระหว่างประเทศ
<p>๓. <u>หน้าที่ในการเคารพกฎหมาย</u> องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรของ องค์การระหว่างประเทศ และผู้เข้าร่วม การประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่จะต้องเคารพและปฏิบัติตาม กฎหมายของประเทศไทย</p>	<p>ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์เห็นด้วยกับการมี บทบัญญัตินี้</p>	
<p>๔. <u>การเพิกถอนเอกสิทธิ์และ</u> <u>ความคุ้มกัน</u> ในกรณีที่องค์การระหว่าง ประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ นั้น ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบ หรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือในกรณีที่ใช้ความคุ้มกันเป็นการ ขัดขวางกระบวนการยุติธรรม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจระงับหรือเพิกถอน เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันที่ได้ให้ไปแล้ว</p>	<p>- ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นชอบกับ หลักการนี้ ทั้งนี้ <u>ผู้แทนกรมพิธี</u> <u>การทูต และผู้แทน UNESCAP</u> ให้ ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ เรื่องการ เพิกถอน/สละสิทธิ์ ความคุ้มกันว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของ องค์การระหว่างประเทศใช้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในทางที่มิชอบ กรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศ จะแจ้งหัวหน้าขององค์การระหว่าง ประเทศ ซึ่งจะไปดำเนินการตาม ขั้นตอนภายในขององค์การนั้น ๆ เรื่องการสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน</p> <p>- ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์ (www.lawamendment.go.th) สนับสนุนการมีข้อบทที่ว่าด้วย การเพิกถอนเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน เพื่อให้อำนาจกับรัฐในกรณีที่มี การใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในทาง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ กำหนดเงื่อนไขและ หลักเกณฑ์ไว้แล้วสำหรับ การเพิกถอนเอกสิทธิ์และ ความคุ้มกัน</p>

	<p>ที่ผิด เนื่องจากในปัจจุบัน ยังมี การละเมิดกฎหมายโดย ผู้ได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต อาทิ การละเมิดกฎหมายจราจร การละเมิดกฎหมายทางภาษี เป็นต้น นอกจากนี้ อาจมีกรณี บุคลากรขององค์การระหว่าง ประเทศได้ละเมิดกฎหมายและอ้าง เรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ในทางที่ผิด อย่างไรก็ตาม การใช้ อำนาจดังกล่าวต้องสอดคล้องกับ หลักกฎหมายระหว่างประเทศ และ ต้องไม่เป็นการกระทำตามอำเภอใจ</p>	
<p>๕. <u>กฎหมายลำดับรอง</u> การให้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่าง ประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศ มากนักน้อยเพียงใดจะต้องระบุในพระราช กฤษฎีกาหรือประกาศ โดยกฎหมาย ฉบับนี้เป็นเพียงกรอบกฎหมาย</p>	<p>ที่ประชุมเห็นชอบกับหลักการนี้</p>	<p>องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคลากรจะได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ใดบ้างจะมีการกำหนด รายละเอียดในกฎหมาย ลำดับรอง</p>
<p>ผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน</p>		
<p>๖. <u>ผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน สิทธิประโยชน์</u> (๑) องค์การระหว่างประเทศระดับ รัฐบาล องค์การระหว่างประเทศกึ่ง รัฐบาล และบุคลากรขององค์การ ระหว่างประเทศ (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (๓) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุม ระหว่างประเทศภาครัฐ</p>	<p>- ผู้เข้าร่วมประชุมประชุมเห็นชอบ กับประเภทองค์การและบุคคลที่จะ ได้รับเอกสิทธิ์ - ผู้เข้าร่วมประชุม/ผู้แสดงความเห็น ผ่านทางเว็บไซต์ (www.lawamendment.go.th) สนับสนุนการรวมองค์การระหว่าง</p>	<p>การขยายขอบเขตของ ร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ ครอบคลุมถึงองค์การ ระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล หรือกลุ่มความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (อาทิ APEC BIMSTEC) และ (๓) การรวมคณะกรรมการ</p>

<p>(๔) ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน</p>	<p>ประเทศประเภทอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลภายใต้ขอบเขตของกฎหมายซึ่งจะรองรับพัฒนาการระหว่างประเทศในปัจจุบัน อาทิ (๑) องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล เช่น สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources หรือ World Conservative Union: IUCN) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของ IUCN ในการช่วยเหลือประเทศไทย ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการขึ้นทะเบียนกลุ่มป่าแก่งกระจาน เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ (๒) กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ (อาทิ APEC BIMSTEC) และ (๓) การรวมคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติฯ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม และมีคุณูปการต่อนานาประเทศ</p>	<p>กาชาดระหว่างประเทศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ จะรองรับพัฒนาการระหว่างประเทศในปัจจุบัน</p>
---	---	--

	รวมถึงประเทศไทย	
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่อาจได้รับ		
๗. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่องค์การระหว่างประเทศจะได้รับ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน	เอกสิทธิ์และความคุ้มกันอยู่บนพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖
๘. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศจะได้รับ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ไม่ได้มีข้อคัดค้าน	เอกสิทธิ์และความคุ้มกันอยู่บนพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสหประชาชาติ ค.ศ. ๑๙๔๖
๑๐. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคลากรของผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ	ที่ประชุมเห็นชอบกับกรอบเอกสิทธิ์และความคุ้มกันผู้แสดงความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ไม่ได้มีข้อคัดค้าน	
๑๑. สิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน	<p>- ผู้แสดงความเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th มีความเห็นที่ต่างกันในเรื่องการกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนในพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีทั้งผู้สนับสนุนและผู้ไม่เห็นด้วย ดังนี้</p> <p>- ส่วนหนึ่ง เห็นว่าการรวมเรื่องการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน (MICE) ในพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศมีความล้าสมัย</p>	ควรมองนโยบายส่งเสริมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและภาคเอกชนเป็นนโยบายที่ ต้องมีความบูรณาการ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติจะกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน และเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่าง

<p>จึงไม่ควรรวมสองเรื่องนี้ไว้ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี ผู้แสดงความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่ง เห็นว่าควรเร่งดำเนินการเพื่อออกกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากประเทศไทยจะได้รับประโยชน์มากจากการเป็นศูนย์กลางการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน นอกจากนี้ หากจะมองว่านโยบายส่งเสริมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นนโยบายที่ต้องมีความบูรณาการ จึงไม่น่ามีปัญหา หากในพระราชบัญญัติจะกำหนดเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ของภาคเอกชนไว้ด้วย</p> <p>- อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าพระราชบัญญัติ นี้จะส่งเสริมนโยบายอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทยและช่วยพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดประชุมนิทรรศการเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตรวดเร็วและมีขนาดใหญ่ในระดับโลกคิดเป็นสัดส่วน ๓๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในประเทศไทยคิดเป็น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งสร้างงานได้มากถึง ๑๖๔,๐๐๐ ตำแหน่งงาน และรัฐสามารถเก็บภาษีได้ ๑๐,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี ส่วน GDP ต่อหัวแรงงานคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑</p>	<p>ประเทศ จึงเป็นเรื่องที่สนับสนุนกันได้ นอกจากนี้ ในส่วนของการประชุมระหว่างประเทศ ภาคเอกชน สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) จะเป็นผู้กำกับดูแล</p>
--	---

(๓๔)

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการตรวจพิจารณาเพื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว

*****

กองสนธิสัญญา
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

การรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

Law Amendment

📄 **ดูใบ** **พิมพ์** **แจ้งเตือนถึงสิ่งนี้** **สมัครใช้งาน** เพื่อดูสิ่งนี้เพื่อนของคุณดู

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในระเทศไทย พ.ศ. ....

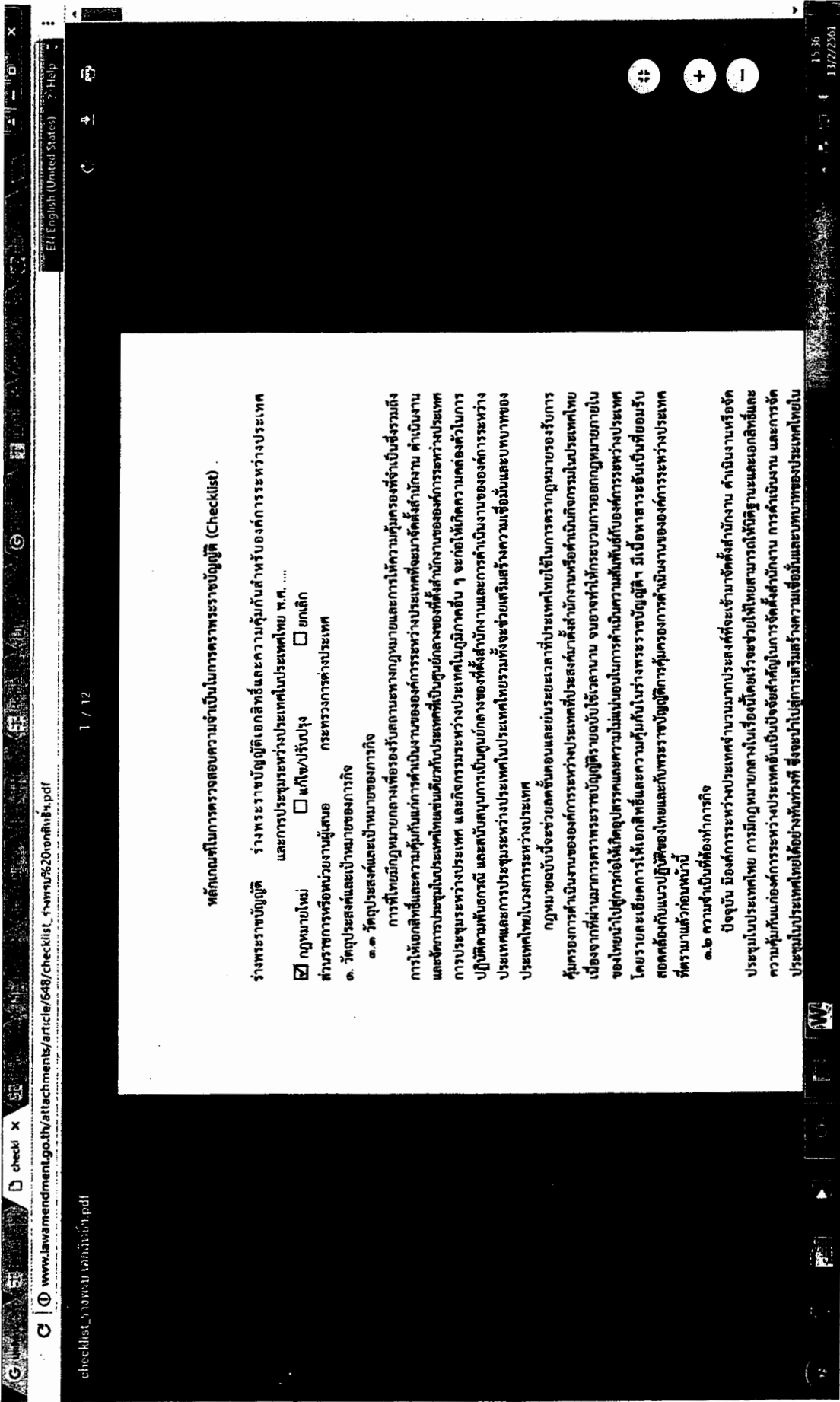
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในระเทศไทย พ.ศ. ....

- Attachments:
- checklist_ร่างพรบ เอกสิทธิ์ฯ.pdf [ ] 5237 Kb
  - ร่าง พรบ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันฯ.pdf [ ] 95 Kb
  - สรุปผลการรับฟังความเห็น (ครั้งที่ ๒).pdf [ ] 119 Kb
  - สรุปผลการสัมมนา มธ..pdf [ ] 234 Kb
  - สรุปผลการรับฟังความเห็น (ตามรูปแบบ).pdf [ ] 160 Kb
  - สรุปข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ.pdf [ ] 1792 Kb
  - สรุปวิเคราะห์ผลกระทบ.pdf [ ] 130 Kb

แจ้งว่างานผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาครัฐ
เพื่อระบบด้วย
Lawamendment
เพื่อระบบด้วย Facebook
ในรัฐสภา?
สมัครสมาชิก?
สมัครสมาชิกไทย
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

5766012
โทรศัพท์: 122.0.3.111
เวลาให้บริการ: 2018-02-27
14:48:46

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติเอกลักษณ์และความสัมพันธ์สำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงการต่างประเทศ

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๓.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึง การให้เอกลักษณ์และความสัมพันธ์แก่การดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่จะมาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการ ปฏิบัติตามพันธกรณี และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานขององค์การระหว่าง ประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเหลือเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของ ประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาที่ใช้ในการตรากฎหมายรองรับการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลานาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายใน ของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินงานความสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ โดยรายละเอียดการให้เอกลักษณ์และความสัมพันธ์ในร่างพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระซึ่งเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการค้าเป็นงานขององค์การระหว่างประเทศ ที่ทราบแล้วก่อนหน้า

๓.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ปัจจุบัน มีองค์การระหว่างประเทศจำนวนมากประสงค์ที่จะเข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงานหรือจัด ประชุมในประเทศไทย การมีกฎหมายกลางในเรื่องนี้โดยเร็วจะช่วยให้ไทยสามารถให้สิทธิประโยชน์และเอกลักษณ์และ ความสัมพันธ์แก่องค์การระหว่างประเทศอย่างเป็นปียงสำคัญในการจัดตั้งสำนักงาน การดำเนินงาน และการจัด ประชุมในประเทศไทยได้อย่างทั่วถึง ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทย

สรุปการแก้ไขเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติเอกราชและเสรีภาพของสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๐๔

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

การที่ไทยมีกฎหมายกลางเพื่อรองรับสถานะทางกฎหมายและการให้ความคุ้มครองที่จำเป็นซึ่งรวมถึงการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่การดำเนินงานของสื่อมวลชนระหว่างประเทศที่เข้ามาจัดตั้งสำนักงาน ดำเนินงาน และจัดการประชุมในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานของสื่อมวลชนระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ และกิจกรรมระหว่างประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ จะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานทันที และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางของที่ตั้งสำนักงานและการดำเนินงานของสื่อมวลชนระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งจะช่วยเหลือเสริมสร้างความเชื่อมั่นและบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ

กฎหมายฉบับนี้จะช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาที่ใช้ในการตรากฎหมายของรับการคุ้มครองการดำเนินงานของสื่อมวลชนระหว่างประเทศที่ประสงค์มาตั้งสำนักงานหรือดำเนินกิจกรรมในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการตราพระราชบัญญัติรายฉบับใช้เวลาอันยาวนาน จนอาจทำให้กระบวนการออกกฎหมายภายในของไทยนำไปสู่การก่อให้เกิดอุปสรรคและความไม่แน่นอนในการดำเนินการสัมพันธกับองค์การระหว่างประเทศโดยรายละเอียดการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เพียงพอพระราชบัญญัติฯ มีเนื้อหาสาระอันเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของไทยและกับพระราชบัญญัติการคุ้มครองการดำเนินงานของสื่อมวลชนระหว่างประเทศที่ตราขึ้นแล้วก่อนหน้านี้

๒. สภาพปัญหาหรือข้อบกพร่อง

ไทยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นกฎหมายรองรับสถานะและการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่

ภาพถ่ายการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....

วันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ

ภาพถ่ายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ
องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ....
ประเทศไทยกับก้าวสำคัญสู่การเป็นศูนย์กลางขององค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ”
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมจิตติ ดิงศภัทย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์)

การรับฟังความคิดเห็น

หน้าหลัก การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายใหม่ หน่วยงาน วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย

กระทรวงการต่างประเทศ

- ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงกล่าวนำความคิดเห็น
- ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงกล่าวนำความคิดเห็น
- ไม่มีร่างกฎหมายที่อยู่ในช่วงกล่าวนำความคิดเห็น

[เข้าใช้งานระบบ](#)
[เว็บไซต์กลางภาครัฐ](#)
[เข้าร่วมขบวน](#)
[Lawamendment](#)
[เข้าร่วมขบวน Facebook](#)
[ค้นหาข่าว?](#)
[ค้นหาสมาชิก?](#)
[ติดต่อสมาชิกไทย](#)
[ความโดดเด่นสู่การไร้เงา](#)

5 6 4 6 4 9 4
โทรศัพท์ 222.0.2.111
โทรสาร 222.0.2.111
เว็บไซต์ http://www.lawamendment.go.th
18.08.47

W3C
MA1-A
PCAS 2.0

ผู้บริหารเว็บ

หน้าแรก **จัดการกฎหมาย** รายงาน **ร่างกฎหมาย**

1 สภาผู้แทนราษฎร **สภาผู้แทนราษฎร** **วุฒิสภา** **ศาลรัฐธรรมนูญ** **ศาลปกครอง** **ศาลอาญา** **ศาลทหาร** **ศาลเยาวชนและครอบครัว** **ศาลล้มละลาย** **ศาลปกครอง** **ศาลยุติธรรม**

ค้นหาคำค้น: ค้นหา

ร่างกฎหมาย

ร่างกฎหมาย | กฎหมายสำคัญ | กฎหมายปัจจุบัน | ความเคลื่อนไหว

ลำดับ	ร่างกฎหมาย	ฉบับ	รัฐสภา	สภาผู้แทนราษฎร	สภาผู้แทนราษฎร	วุฒิสภา	วุฒิสภา	วุฒิสภา	วุฒิสภา	วุฒิสภา	วุฒิสภา	วุฒิสภา
1	ร่างพระราชบัญญัติออกบัตรประชาชนและอายุของประชาชน และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖	✓	11	12/12/2560 - 00:00	12/12/2560 - 16:03	12/51	1176					
2	การขึ้นความผิดของร่างพระราชบัญญัติออกบัตรประชาชนและอายุของประชาชน และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖	✗	20	14/06/2560 - 00:00	15/06/2560 - 11:57	523	1062					
3	ร่างพระราชบัญญัติออกบัตรประชาชนและอายุของประชาชน และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖	○	16	14/06/2560 - 00:00	14/06/2560 - 16:26	1	1060					
4	ร่างพระราชบัญญัติออกบัตรประชาชนและอายุของประชาชน และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๖	○	43	12/06/2560 - 00:00	14/06/2560 - 18:06	20	1058					

ไม่มีสมาชิกออนไลน์ขณะนี้ 1 รายการในส่วนผู้ดูแล ไม่มีข้อความ 0 รายการ

บันทึก & ปิด บันทึก & สร้างใหม่ บันทึกและตกลง ยิง

การจัดการเนื้อหา: แก้ไขเนื้อหา

แก้ไขเนื้อหา

ชื่อ * การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ

เอกสาร 2017-06-14-06-01-16

หมวดหมู่ * ...ประเภททั่วไป

สถานะ [เลือกประเภท]

เนื้อหาเด่น [เลือก]

โหล 520

เนื้อหา

Rich text editor toolbar with icons for Bold, Italic, Underline, Bulleted List, Numbered List, Undo, Redo, Paragraph, and other text formatting options.

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
 (๒) องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครองและปฏิบัติตามกฎหมายของ

ประเทศ หรือในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามมติของสภาผู้แทนราษฎร หรือมติของสภามหาวิทยาลัย หรือมติของสภาบัณฑิตสภา หรือมติของสภาข้าราชการ หรือมติของสภาครู หรือมติของสภาวิชาชีพ หรือมติของสภาอื่นใด

(๓) ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ หรือมติของสภาผู้แทนราษฎร หรือมติของสภามหาวิทยาลัย หรือมติของสภาบัณฑิตสภา หรือมติของสภาข้าราชการ หรือมติของสภาครู หรือมติของสภาวิชาชีพ หรือมติของสภาอื่นใด

(๔) องค์การระหว่างประเทศใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เอกสิทธิ์และความคุ้มครองเป็นของตนเอง

หรือ องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศไทย

หรือ องค์การระหว่างประเทศใดที่มีมติของสภาผู้แทนราษฎร หรือมติของสภามหาวิทยาลัย หรือมติของสภาบัณฑิตสภา หรือมติของสภาข้าราชการ หรือมติของสภาครู หรือมติของสภาวิชาชีพ หรือมติของสภาอื่นใด

Path: p:Maonormal
 Attachments:

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)